ಚಿಂತೆ ಪಾಪ ಭಯಗಳಿಗೊಂದೇ ದಾರಿ

ಶರಣಾಗತಿ

ಬೆ. ನಾ. ವಿಜಯೀಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ

Rarest Archive

ಶ್ರೀಃ

ಋಜುಯೋಗಿ ರಾಜರಿಂದ ಪ್ರಣೀತ
ಚಿಂತೆ - ಪಾಪ - ಭಯಗಳಿಗೊಂದೇ ದಾರಿ

"ಶರಣಾಗತಿ"

ಶ್ರೀ

ಚಿಂತೆ-ಪಾಪ-
ಭಯಗಳು ಬದುಕಿನ ರೋಗ
ಗಳೆನಿಸಿವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಹರಿಯಪಾದ-
ಗಳಲ್ಲಿ ಶರಣುಹೊಂದುವುದೊಂದೇ ಮದ್ದು.
ಈ ಮದ್ದನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದವರು ಯೋಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಶ್ರೀ
ವಾದಿರಾಜತೀರ್ಥರು ಶ್ರೀ ವಿಜಯೀಂದ್ರ ತೀರ್ಥರಂತ ಮಹಾ-
ನುಭಾವರು. ಇವರ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಮನನಮಾಡಿದರೆ
ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಪರಿಹಾರ
ದೊರೆಯುವುದು. ಇವರಿಂದ ಪ್ರಣೀತವಾದ
ಚಿಂತಾಖಂಡನ - ಅಭವಸಂಸ್ತವ
ಪಾಪವಿಮೋಚನ ಸ್ತೋತ್ರಗಳ
ರೂಪಾಂತರವೇ ಈಗ
ಶರಣಾಗತಿ ಎಂಬ
ಹೆಸರಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ
ಕೈ ಸೇರಿದೆ.

Rarest Archives

Rarest Archiver

ಋಜುಯೋಗಿರಾಜರ ಶರಣಾಗತಿ
ವಿಕೃತಿ ಸಂವತ್ಸರ ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ಸಪ್ತಮಿಯಂದು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಧೀಶತೀರ್ಥರ ಅಮೃತ ಹಸ್ತದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿತು.

ಲೇಖಕರು : ಬೆ. ನಾ. ವಿಜಯೀಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ

English Translation : V. SARAYU

ಪ್ರತಿ : 1000

ಪ್ರಕಾಶಕರು
ಶ್ರೀ ಹರಿವಾಯು ಪ್ರಕಾಶನ
ಮೈಸೂರು

ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ :

ಮುದ್ರಕರು : ಎ. ಜಿ. ಸುವ್ರತೀಂದ್ರ
ವಾಣೀ ಪ್ರೆಸ್, ಗೀತಾರಸ್ತೆ, ಚಾಮಪುರಂ, ಮೈಸೂರು-5
ದೂರವಾಣಿ : 0821-2330295

Rarest Archiver

श्री श्री विश्वेशतीर्थ श्रीपादाः
जगद्गुरु श्रीमन्मध्वाचार्यमूलमहासंस्थानाम्
श्री अधोक्षजतीर्थपीठम् श्रीपेजावरमठः
उडुपि

ಅನುಗ್ರಹ ಸಂದೇಶ

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ದೈಹಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಚಿಂತೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡುತ್ತವೆ. ಚಿಂತನ ಒಂದೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಚಿಂತೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ. ಶರೀರ, ಇಂದ್ರಿಯ, ಜೀವ-ಪರಮಾತ್ಮರುಗಳು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿ ಚಿಂತೆಯ ಮೂಲವನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಕೆದಕಿ ನಾವು ಮಾಡುವ ಚಿಂತನದಿಂದ ಮೂಡುವ ಸತ್ಯದರ್ಶನವು, ಮೋಹದ ಜಾಲವನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆಯಬಲ್ಲದು. ಆಗ ಚಿಂತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಚದುರಿ ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ಆಗಸವು, ನಿರಭ್ರಶುಭ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸಬಲ್ಲದು.

ಭೌತಿಕಚಿಂತೆಗಳು ಚಿತೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿನಾಶಗೊಳಿಸಿದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತೆಯು ಚಿತಿಯಾಗಿ (ಜ್ಞಾನವಾಗಿ) ಚೈತನ್ಯದ ಚಿಲುಮೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗುವುದು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಗೆ ಭಗವತ್ ಚಿಂತನೆಯು ಸಂಜೀವಿನಿಯಾದರೆ, ಭೌತಿಕ ಚಿಂತೆಯ ನಿವಾರಣೆಗೂ ಭಗವತ್‌ಚಿಂತೆಯು ದಿವ್ಯೌಷಧವಾಗಿದೆ. ಭಗವತ್‌ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ನಾವು ಸಕಲೇಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯನಾದ ವಿಜಯೀಂದ್ರನು ತನ್ನ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವದ ಮಂಗಲ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ ವಾದಿರಾಜ ಗುರುವರ್ಯರ ಉಪದೇಶದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ನವವಧುವಿನ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ರಚಿಸಿರುವನು. ಇವರು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಸುಖ-ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ನಡೆಸಿ ವಿಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುವಂತೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ.

ಇತ್ಯನೇಕ ನಾರಾಯಣ ಸ್ಮರಣೆಗಳು
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದರು

Rarest Archives

श्री श्री विद्याधीशतीर्थश्रीपादाः

जगद्गुरु श्रीमन्मध्वाचार्यमूलमहासंस्थानम्
श्री हृषीकेशतीर्थपीठम् श्रीपलिमारुमठः
पर्याय श्रीपलिमारुहृषीकेशतीर्थ पीठम्
श्रीकृष्णमठः, उडुपि

ಅನುಗ್ರಹ ಸಂದೇಶ

ಚಿಂತಾಯಾಶ್ಚ ಚಿತಾಯಾಶ್ಚ ಬಿಂದುಮಾತ್ರಂ ವಿಶೇಷಕಂ |
ಚಿತಾ ದಹತಿ ನಿರ್ಜೀವಂ ಚಿಂತಾ ದಹತಿ ಜೀವಿನಂ ||

ಚಿತೆಗೂ ಚಿಂತೆಗೂ ಬಿಂದುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ಆದರೆ ಆ ಬಿಂದುವಿನಿಂದಾದ ಕಾರ್ಯ ಸಿಂಧುವಿನಷ್ಟು ಅಗಾಧ. ಚಿತೆ ಜಡವನ್ನು ಸುಡುತ್ತದೆ. ಚಿಂತೆ ಚೇತನವನ್ನೇ ಸುಡುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎರಡರ ಕಾಯಕವೂ ಸುಡುವುದೇ. ಆ ಬಿಂದುವನ್ನು ಶೂನ್ಯವೆಂದು ಬಗೆದರೆ ನಮ್ಮ ಅಧಃಪತನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಬಿಂದುವನ್ನು ಪೂರ್ಣವೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಜಡದಂತಿರುವ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ. ಜ್ವರಕ್ಕೆ ತಲೆನೋವು, ಮೈಕೈ ನೋವು, ಹೃದ್ರೋಗಕ್ಕೆ ಹೃದಯಬೇನೆ, ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ಗೆ ಅದಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಉರಿ, ಇದು ರೋಗಗಳ ನೋವು. ಅದೇ ರೀತಿ ಭವರೋಗದ ಜೊತೆಗಿರುವ ನೋವೆಂದರೆ ಚಿಂತೆ. ಈ ನೋವಿನ ನಿವಾರಣೆಗೆ painkiller ಶ್ರೀಮದ್‌ವಾದಿರಾಜರು ರಚಿಸಿದ 'ಚಿಂತಾಖಂಡನ'.

ಆಸೆ ಬೇಕು ಆದರೆ ದುರಾಶೆ ಇರಬಾರದು. ಈ ದುರಾಶೆ ಮತ್ತು ನಾನು ನನ್ನದು ಎನ್ನುವ ಮದ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣ. ದುರಾಶೆ ನಿಃಶೇಷವಾದಾಗ, ಮದವನ್ನು ದಮನ ಮಾಡಿದಾಗ ಚಿಂತೆ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಸ್ತುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಹೋದಾಗ ಅದು ಬೇಕೆನ್ನುವ ಆಸೆ, ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ ದುಃಖ, ಕೋಪಮೂಲಕವಾಗಿ ಚಿಂತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಭಗವಂತನ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದಾಗ ಅದು ಮನನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಬ್ರಹ್ಮಜಿಜ್ಞಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ

Rarest Archiver

ರೀತಿಯಾದ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದಾಗ ಚಿಂತೆ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಮದ್‌ವಾದಿರಾಜರು ಚಿಂತಾಖಂಡನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅಂತಹ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ನಮ್ಮಂತಹ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ಅಸಾಧ್ಯ. ನಾವು ನಾಶ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಉಂಟಾದ ಚಿಂತೆಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಜಯೀಂದ್ರರು ಚಿಂತೆಗೊಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಸದಾಚಾರ, ನಿತ್ಯಪಾಠ-ಪ್ರವಚನಶೀಲ, ವಾಕ್ಪಟುತ್ವ, ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತನಿಷ್ಠೆ, ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಪ್ರೀತಿ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ವಿಜಯೀಂದ್ರರು ಕೂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಗುಣಾರ್ಣವ.

ಅರ್ಣವ ಸದೃಶರಾದ ಇವರಿಗೆ ಸರಯೂ ಸೇರ್ಪಡೆ.

ಈ ಸಂಗಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಗೊಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಚಿಂತೆ ಆವರಿಸದೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜರಲ್ಲಿ ಮೊರೆಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ

ಅದ್ವಿತೀಯರಾದ ವಿಜಯೀಂದ್ರ ಈಗ ಸದ್ವಿತೀಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರ ಆಂಗ್ಲಾನುವಾದವನ್ನು ಸರಯೂ ಇವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಂಪತಿಗಳಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ಕೃತಿಗಳು ಹೊರಬರಲಿ, ವೈವಾಹಿಕಜೀವನವು ಸುಖಕರವಾಗಲಿ, ಶುಭಪ್ರದವಾಗಲಿ ಎಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣದೇವರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇತ್ಯನೇಕ ನಾರಾಯಣ ಸ್ಮರಣೆಗಳು

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಧೀಶತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದರು

Rarest Archiver

श्री श्री विश्वप्रसन्नतीर्थश्रीपादाः
जगद्गुरु श्रीमन्मध्वाचार्यमूलमहासंस्थानम्
श्री अधोक्षजतीर्थपीठम् श्रीपेजावरमठः
उडुपि

ಅನುಗ್ರಹ ಸಂದೇಶ

ಚಿಂತೆಗೂ ಚಿತೆಗೂ ಅಂತರ ಶೂನ್ಯ. ಚಿತೆ ಹೆಣವನ್ನು ಸುಟ್ಟರೆ ಚಿಂತೆ ಜೀವಂತವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಸುಡುತ್ತದೆ. ಈ ಚಿಂತೆ ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. 'ಅನುಗಾಲವೂ ಚಿಂತೆ ಈ ಜೀವಕೆ' ವಿಷಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಿಕ್ಕರೂ ಚಿಂತೆ, ದಕ್ಕದೇ ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆ, ಚಿಂತೆಯ ಫಲ ದುಃಖ, ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಚಿಂತೆಯ ಫಲ ಕಡಿಮೆ. ಹಾಗಾಗಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಸಾಧನೆಯೇ ಚಿಂತೆಯ ಫಲಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರದ ದಾರಿ.

ನಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಬೆ. ನಾ. ವಿಜಯೀಂದ್ರರು ಚಿಂತೆಗೊಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪಡೆದರೆ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕ. ಗೃಹಸ್ಥಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಡಿ ಇಡುತ್ತಿರುವ ವಿಜಯೀಂದ್ರರ ಬಾಳು ಬೆಳಗಲಿ. ಅಲ್ಲೂ ಈ ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯಲಿ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣರ ಅನುಗ್ರಹದ ಶ್ರೀರಕ್ಷೆ ಸದಾ ದೊರಕಲಿ.

ಸಹಧರ್ಮಿಣಿಯಾಗಿ ವಿಜಯೀಂದ್ರರ ಬದುಕನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವ 'ಸರಯೂ' ಅವರು, ವಿಜಯೀಂದ್ರರ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಗೆ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಸಹಧರ್ಮಿಣಿ ಪದವನ್ನು ಅನ್ವರ್ಥಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯ ವಿಜಯೀಂದ್ರರು ಇಂತಹ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು 'ಸರಯೂ' ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಸಹಧರ್ಮಿಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ 'ಧರ್ಮೇ ಚ ಅರ್ಥೇ ಚ ಕಾಮೇ ಚ ನಾತಿಚರಾಮಿ' ಎನ್ನುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೃತಿಗಿಳಿಸಿ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಜಗಜ್ಜಾಹೀರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

Rarest Archiver

ತತ್ವಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯದ ತೇರನ್ನೆಳೆಯಲು ನೊಗಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಹೆಗಲನ್ನೊ ಒಡ್ಡಿದ 'ಸರಯೂ' ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹರು. ಈ ದಂಪತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಸೇವೆ ನಿರಂತರ ನಡೆಯಲಿ. ಹರಿಗುರುಗಳು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ.

ಇಂತು ಸಪ್ರೇಮ ನಾರಾಯಣ ಸ್ಮರಣೆಗಳು.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವಪ್ರಸನ್ನತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದರು

Rarest Archiver

ಶರಣಾಗತಿ

ಲೇಖಕರು
ಬೆ. ನಾ. ವಿಜಯೀಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ
ಮೈಸೂರು

English Translation
V. SARAYU

ಶ್ರೀಹರಿವಾಯು ಪ್ರಕಾಶನ
ಮೈಸೂರು

Rarest Archiver

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸಂದೇಶ

- ❉ ದೇವರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಡು
- ❉ ದೇವರ ದಾಸನಾಗಿರು
- ❉ ದೇವರಿಗೇ ಸಕಲವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸು
- ❉ ದೇವರನ್ನೇ ನಮಸ್ಕರಿಸು

ಶರಣಾಗತಿ

ಸರ್ವಧರ್ಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ವ್ರಜ ।

ಅಹಂ ತ್ವಾ ಸರ್ವಪಾಪೇಭ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಮಾ ಶುಚಃ ॥

(ಗೀ-೧೮-೬೬)

- ❉ ದೇವರನ್ನೇ ನಮಸ್ಕರಿಸು
- ❉ ಅವೈಷ್ಣವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಡು
- ❉ ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಶರಣಾಗು
- ❉ ನಿನ್ನ ಸಕಲಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವೆ
- ❉ ಬದುಕಿನ ಬವಣೆಗಳಿಗೆ ದುಃಖಿಸಬೇಡ

Rarest Archiver

ಶ್ರೀಭಾವೀಸಮೀರ
ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮವಿರಚಿತ
ಅಭಯಸಂಸ್ತವ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ

ಹಯಚರಣ ಭಯ ಹರಣ

೧. ಶರಣಾಗತಿಯೊಂದೇ ಆಧಿಗೆ ಹಾದಿ

ಕಕುಲತೆಯ ಸಂಸಾರಕಾಂತಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನರನು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಭಯಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತನಾಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ದೊರೆಯದೆ ಕಮರಿಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. 'ಪ್ರಕೃತಿವಿಕೋಪದ ಭಯ' 'ದೈಹಿಕ ರೋಗದ ಭಯ', 'ಮಾನಸಿಕ ಚಿಂತೆಗಳಿಂದ ಭಯ', 'ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೀಯವಾಗ ಸುಳಿಸೆಳೆಯುವ ಭಯ', 'ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಪತನದ ಭಯ', 'ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದಾಗ ದರೋಡೆಕಾರರ ಭಯ', 'ಹೊರಗೆ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ವಾಹನದ ಭಯ', 'ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿಯುವಾಗ ಅಜ್ಞಾನದ ಭಯ', 'ಪುಸ್ತಕಹಿಡಿಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರದ ಭಯ', 'ಸತ್ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗ ಕರ್ಮಲೋಪದ ಭಯ', 'ದುಷ್ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗ ನರಕದ ಭಯ', 'ನಿತ್ಯವೂ ಸಾವಿನ ಭಯ', 'ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ಗರ್ಭವಾಸದ ಭಯ', 'ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಜನರಿಂದ ಭಯ', 'ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಕಾಮಾದಿಗಳ ಭಯ', ' ದ್ವಂದ್ವದ ಭಯ', 'ಊಟದಲ್ಲಿ ಅಪಥ್ಯ-ಅಜೀರ್ಣಗಳ ಭಯ', 'ಜನರ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿ ಪಾಖಂಡಿಗಳ ಭಯ', 'ಕಲಿಕಾಲದ ಭಯ', 'ಇನ್ನೂ ರಾಕ್ಷಸ-ರುದ್ರ-ಪ್ರೇತ-ಯೋಗಿನಿ-ಪಿಶಾಚಿ-ಗ್ರಹ-ಉತ್ಪಾತ-ವಿಷಜಂತುಗಳು ಮುಂತಾದ ನೂರಾರು ಭಯಗಳಿವೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಭಯಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಲು ಯಾವ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯಗಳೂ ಇಂದಿಗೂ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭೂತಬಂಗಲೆಯಂತೆ ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಇಂದಿನ ಬಹುತೇಕ ವೈದ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಭೂಲೋಕದ ಮೃತ್ಯುದೂತರಂತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅನುಭವಿಗಳ ಉದ್ಗಾರವೊಂದು ಹೀಗಿದೆ -

ವೈದ್ಯರಾಜ ನಮಸ್ತುಭ್ಯಂ ಯಮರಾಜ ಸಹೋದರ ।
ಯಮಸ್ತು ಹರತಿ ಪ್ರಾಣಾನ್ ವೈದ್ಯಃ ಪ್ರಾಣಾನ್ ಧನಾನಿ ಚ ॥

Rarest Archive

'ಯಮರಾಜನ ಅಣ್ಣನಾದ ವೈದ್ಯರಾಜನೇ ನಿನಗೆ ಮೊದಲ ವಂದನೆ. ನಿನಗಿಂತಲೂ ನಮಗೆ ಯಮರಾಜನೇ ವಾಸಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಮದೇವ ಜೀವರ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಪಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ವೈದ್ಯರಾಜ ಮೊದಲು ಧನವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ನಂತರ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸುತ್ತಾನೆ' ಎಂದು. ಇಂದಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಈ ಮಾತು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯವೆನಿಸದಿರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜೀವರ ಕಡಿವಾಣಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕದ ನೂರಾರು ಭಯಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಉಪಾಯವೆಲ್ಲಿ? ಈ ಭಯಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಉಪಾಯಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ? ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಆಶಾವಾದಿಗಳಿಗೆ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೇ ? ಎಂಬ ಸಂಶಯಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಸಕಲ ಭಯಗಳಿಗೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಲು ಪರಮಕಾರಿಣಿಕರಾದ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮರು ಅಭಯ ಸಂಸ್ತವವೆಂಬ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸ್ತುತಿಯೊಂದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಗರಿಸಿರುವರು. ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಪಠಿಸಲು ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷ ಸಾಕು. ಸಮಯ ಅಧಿಕಬೇಕಿಲ್ಲ. ಹಣದ ವಿನಿಯೋಗದ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದರೂ ವಿಪರೀತ ಪರಿಣಾಮ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ. ಸೇವಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದೊಂದೇ ಶರಣಾಗತಿ. ಹರಿಭಕ್ತನಾಗಿ ಹರಿಪಾದದಲ್ಲಿ ವಿನಮ್ರನಾಗಿ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪಠಿಸಿದನಾದರೆ ಯಾವ ವಿಧದ ಭಯಕ್ಕೂ ಇದರಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ದೊರೆಯಬಲ್ಲುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಭಗವಂತನ ಚರಣಕಮಲವನ್ನು ನಿರಂತರ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಭಯಗಳೂ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ 'ಭಗವಂತನು ನಮಗೆ ಅಭಿಮುಖನಾಗಿ ಕುಳಿತು ನಮ್ಮನ್ನು ತಾಯಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.' ಎಂಬ ಅಚಲ ವಿಶ್ವಾಸಬೇಕು. ಈ ವಿಶ್ವಾಸವೇ ಶುದ್ಧವಾದ ಭಾಗವತ ಧರ್ಮ ಎನಿಸಿದೆ. ಈ ಧರ್ಮ ಬದುಕಿನ ಮರ್ಮ. ಇದನ್ನಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆಪತ್ತಿನ ಭೀತಿಯೇ ಭಯದಿಂದ ಓಡುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವಿಶಾಲ ಮೈದಾನ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಡೆಯೂ ಮರಳಿನ ರಾಶಿ. ಆ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೊಂದು ಬಟ್ಟೆಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿದರೂ ನಮಗೆ ಭಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಮೈಗೆ ಪೆಟ್ಟು ತಗಲುವ ಸಂದರ್ಭವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮುಂದಾಗಿ ಓಡಿ ಬಿದ್ದರೂ ಏನೂ ಆಗದು. ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಮರಳು ತುಂಬಿದ್ದರಿಂದ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ವಿಶಾಲವಾದ

Rarest Archiver

ಮೈದಾನದಂತೆ ಗುಣಸಾಗರನಾದ ಶ್ರೀಹರಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಪಾದಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿ ಅವನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಾಧಕನು ಯಾವ ಆಪತ್ತಿಗೂ ಸಿಲುಕನು. ಅಮಂಗಲವಾದ ದೇಹ- ಇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕವಾದ ಮೋಹ ಜೀವನಿಗೆ ಉದ್ವೇಗ ಭಯಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಎಂದರೆ ನಿತ್ಯವೂ ಅಹೇಯವಾದ ಹರಿಪಾದಚಿಂತನೆ. ಈ ಹರಿಪಾದಚಿಂತನೆಯೊಂದೇ ಸಕಲಭಯಗಳ ಚಿಂತೆಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾಗಬಲ್ಲುದು.-

"ಮನ್ಯೇಽಕುತಶ್ಚಿದ್ಭಯಮಚ್ಯುತಸ್ಯ ಪಾದಾಂಬುಜೋಪಾಸನಮತ್ರ ನಿತ್ಯಮ್ I
ಉದ್ವಿಗ್ನಬುದ್ಧೇರಸದಾತ್ಮಭಾವಾದ್ ವಿಶ್ವಾತ್ಮನಾ ಯತ್ರ ನಿವರ್ತತೇ ಭೀಃ II"

(ಭಾ - ೧೨-೨-೩೩)

ಎಂಬ ಭಾಗವತದ 'ಕವಿ' ಎಂಬ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅನುಭವದ ಉದ್ಗಾರವನ್ನು ರಾಜರು ಅನುಭವಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ -

ಯಸ್ಮಾನ್ಮಯಿ ದಯಾಲುಸ್ತ್ವಂ ಆಭಿಮುಖ್ಯಂ ಪುರಾಕಽರೋಃ I
ತಸ್ಮಾತ್ಕದಾಪಿ ಕುತ್ರಾಪಿ ಕುತೋಽಪಿ ನ ಭಯಂ ಮಮ II

'ದಯಾಳುವಾದ ಹಯವದನನು ನನಗೆ ಅಭಿಮುಖನಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಸಲಹುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಯಾವುದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ, ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಭಯ ಬಾರದು' ಎಂದು.

ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ, ಭಗವಂತನು ನಿತ್ಯವೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಜ್ಞಾನವಿರುತ್ತದೆ. ವಾದಿರಾಜರು ಹಯಗ್ರೀವನ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡವರು. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಹರಿಸ್ಮರಣೆಯೂ ಬಾರದ ಮೌಢ್ಯ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಾಗ ಕಲಿಯುಗಕ್ಕೆ ಅಪವಾದವಾಗಿ ನಿಂತು ಹರಿಯನ್ನು ಶಿರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕುಣಿದಾಡಿದ ರಾಜರ ಅನುಭಾವದ ಮಂತ್ರ ನಮಗೆಷ್ಟು ಅರ್ಥವಾದೀತು ? ಜೀವಾತ್ಮರಿಗೆಲ್ಲ ಹರಿಯು ಪರಮಮಿತ್ರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಎಂದಿನಂತೆ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿದೆಯೋ ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಹಿತೈಷಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೇ ಇದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಸಕಲಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಗೆ ನೇತಾರನಾಗಿ ಬಿಂಬನಾಗಿ ಸದಾ ಸಲಹುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಸಕಲಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಪ್ರವರ್ತಿಸುವವ ಹೃಷಿಕೇಶನೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಗಿತಜ್ಞನಲ್ಲದ ಭೃತ್ಯನು ರಾಜನು ತೋರುವ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯದಿರುವಂತೆ ರಾಜಾಧಿರಾಜನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಅಧಮನಾದ ಜೀವ ತಿಳಿಯಲಾರ. ಇಂತಹ

Rarest Archiver

ಪರಮೋಪಕಾರಿ ಯಾದ ಸರ್ವೇಶನಿಗೆ ನಮನ ಎನ್ನುತ್ತದೆ 'ಹಂಸಗುಹ್ಯಮಂತ್ರ'.

ನ ಯಸ್ಯ ಸಖ್ಯಂ ಪುರುಷೋ ವೇತ್ತಿ ಸಖ್ಯುಃ
ಸಖಾ ವಸನ್ ಸಂವಸತಃ ಪುರೇಽಸ್ಮಿನ್ ।
ಗುಣೋ ಯಥಾ ಗುಣಿನೋಽವ್ಯಕ್ತದೃಷ್ಟೇಃ
ತಸ್ಮೈ ಮಹೇಶಾಯ ನಮಸ್ಕರೋಮಿ ॥ (೯೬-೪-೨೪) ಎಂದು.

'ದೇವರು ಜೊತೆಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ', ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದು ಮೂರ್ಖತನವಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವನ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲದ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಆ ದೇವನಲ್ಲದೆ ಯಾರು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ? ಜೀವನ ಅಲ್ಪತೆಗೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸ್ವಪ್ನದ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಸಾಲದೆ ? ಸ್ವಪ್ನದ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಸಕಲಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೂ ನೇತಾರ ಶ್ರೀ ಹರಿಯೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಈ ತಿಳಿವಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಮನಾದ ಜೀವ; ಭಯಗ್ರಸ್ತನಾದ ಜೀವ, ಸರ್ವಾತ್ಮನಾದ ಹರಿಪಾದದಲ್ಲಿ ಶರಣುಹೊಂದಿದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಸುಖವೇ ಬೇರೆ.

ಕೃಷ್ಣನು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲ ಭಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದ ಭಯ ಸಂಸಾರದ ಭಯ. ಇದಕ್ಕೊಂದೇ ಉಪಾಯ - ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅಭಯಪ್ರದವಾದ ಪಾದದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಎಂದು -

ಸರ್ವಧರ್ಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ವ್ರಜ ।
ಅಹಂ ತ್ವಾ ಸರ್ವಪಾಪೇಭ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಮಾ ಶುಚಃ ।

(ಗೀ-೧೮-೬೬)

ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳ ಗುರಿ ; ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಧರ್ಮದ ಮುಂದೆ ಇತರ ಬಾಹ್ಯ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳು ಗೌಣವೆನಿಸುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶರಣಾಗತಿಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಡು' ಎಂದಿದ್ದಾನೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ. ಅಥವಾ 'ಸರ್ವಧರ್ಮಗಳ ಫಲಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಿಡು ಎಂದಾಗಲೀ, ಅವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಡು' ಎಂದಾಗಲೀ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಂತೂ ಸಕಲಭಯಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬಯಸುವ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಶರಣಾಗತಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಲ್ಲ, ಎಂಬುದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಭಾವ. ಎಷ್ಟು ದೇವರಪಾದದಲ್ಲಿ ದಾಸ್ಯಭಾವದ ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಔನ್ನತ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು.

Rarest Archiver

ಈ ಶರಣಾಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ -

ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ತ್ವ ವಿಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಂ ತತ್ರ ಮನಃ ಸದಾ ।
ಸರ್ವಾಧಿಕಪ್ರೇಮಯುಕ್ತಂ ಸರ್ವಸ್ಯಾತ್ರ ಸಮರ್ಪಣಮ್ ॥
ಅಖಂಡಾ ತ್ರಿವಿಧಾ ಪೂಜಾ ತದ್ಭೃತ್ಯೈವ ಸ್ವಭಾವತಃ ।
ರಕ್ಷತೀತ್ಯೇವ ವಿಶ್ವಾಸಸ್ತದೀಯೋಽಹಮಿತಿ ಸ್ಮೃತಿಃ ।
ಶರಣಾಗತಿರೇಷಾ ಸ್ಯಾದ್ವಿಷ್ಣೌ ಮೋಕ್ಷಫಲಪ್ರದಾ ॥

ಹರಿಪಾರಮ್ಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಬಿಡದೆ ಮಾಡುವ ಮೂರು ವಿಧದ ಪೂಜೆ ಶರಣಾಗತಿ ಎನಿಸಿದೆ.

೧. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಭಗವದ್ಭೃತಿ

೨. ಭಗವಂತನು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಚಿಂತನೆ

೩. ಭಗವಂತನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನಾದ ದಾಸ ನಾನು ಎಂಬ ಚಿಂತನೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಶರಣಾಗತಿಯಿಂದ ಸಕಲ ದುರ್ಜನರ ಭಯವನ್ನು ತೊರೆದು ಮೆರೆಯಬಹುದೆಂದು ವೈಕುಂಠವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜರು ದೃಷ್ಟಾಂತಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇಳೆಗೆ ಇಟ್ಟ ಚೆಂಡು ಪುಟವೆದ್ದು ವ್ಯೋಮದ
ತಳಸೇರಿ ಒದಗಿ ಇಮ್ಮಡಿಸಿ
ಪೊಳೆವಂತೆ ವೈಷ್ಣವರು ಖಳರಿಗಳುಕದೆ ಹರಿಯ
ಒಲವಿಂದ ದಿನ ದಿನ ಹೆಚ್ಚುವರು (೪-೧೦೫)

'ನೆಲಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದ ಚೆಂಡು ಪುಟಿದೆದ್ದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮಡಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿ ಶೋಭಿಸುವಂತೆ ಹರಿಪಾದದಲ್ಲಿ ದಾಸಾನುದಾಸ ಎಂದು ಬಿದ್ದ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರು ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಅಂಜದೆ ಹರಿಯ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ದಿನ ದಿನ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನರಾಗುವರು.'

ಆದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತರಾದವರು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಅಂಶದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು.

Rarest Archive

೧. ದೇವರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಡು
೨. ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಭಕ್ತನಾಗಿರು
೩. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನನಗೆ ಅರ್ಪಿಸು.
೪. ನನ್ನನ್ನೇ ನಮಸ್ಕರಿಸು.

'ಇಷ್ಟು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಪರಮಪದವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೀ' ಎಂದು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ನಿಮಿತ್ತಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ಶರಣಾಗತಿಯ ಮಹತ್ವದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಯವನ್ನು ಸಾರಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನೇ ರಾಜರು, 'ಕದಾಪಿ, ಕುತ್ರಾಪಿ, ಕುತೋಽಪಿ, ನ ಭಯಂ ಮಮ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

೨. ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಸ್ಥಾನ ಸೃಷ್ಟಿ

ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ನಮ್ಮಂತಹ ಮಂದಭಾಗ್ಯರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದೊಂದು ವಿಷಯವೇ. ಅವನ ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೂ ಮೋಕ್ಷಾನಂದವೀಯಬಲ್ಲುದು. ಹೀಗಿರಲು ಅವನ ದಯೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಪಾಮರರ ದೀನತೆ ಅವನಿಗೆಯಲ್ಲಿಯದು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜೀವರೂ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭಾಂಬುಧಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ಸಾಯುವ ತನಕವೂ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸಾರದ ಮೋಹದಲ್ಲಿ ತೇಲುವ ಜೀವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೊರ-ಒಳಗುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಶ್ರೀಹರಿಯೊಬ್ಬ ಇದ್ದಾನೆಂಬುದೇ ಮರೆತುಹೋಗಿದೆ. ನಿತ್ಯವೂ ಅವನ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ನೂರಾರು ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಮಗು ಒಂದು ಅಪರಾಧಮಾಡಿದರೂ ತಾಯಿ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಹೊಡೆಯಲನುವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅನಂತ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಅಶನ-ವಸನಗಳಿಗೆ ಚ್ಯುತಿ ತರದೆ ಸಿಟ್ಟೂ ಮಾಡದೆ ಪೊರೆಯುವ ಹರಿಯ ಅಪಾರ ಕರುಣೆಯ ಮಾತೃಹೃದಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ತಾಯಿಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನಾಗಿ ಕೊಡೋಣ? ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜರು 'ಕ್ವ ದೈನ್ಯಂ ಕ್ವ ಚ ತೇ ದಯಾ' ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜರ ಈ ಉದ್ಗಾರ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಜ್ಜನ್ಮನಃ ಪ್ರಭೃತಿ ಮೋಹವಶಂ ಗತೇನ
ನಾನಾಪರಾಧಶತಮಾಚರಿತಂ ಮಯಾ ತೇ ।

Rarest Archive

ಅಂತರ್ಬಹಿಶ್ಚ ಸಕಲಂ ತವ ಪಶ್ಯತೋಽಪಿ
ಕ್ಷಂತುಂ ತ್ವಮರ್ಹಸಿ ಹರೇ ಕರುಣಾವಶೇನ ॥ (ಜಿತಂತೇ ಸ್ತೋತ್ರ)

ಭಗವಂತನ ಸಕಲಾವಯವಗಳೂ ಕರುಣೆಗೆ ತಾಣಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅವಯವಗಳಿಂದಲೂ ಜಗತ್ತಿನ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪುರುಷಸೂಕ್ತವೂ ಭಗವಂತನು ಸೃಜಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಚಿಂತನೆಯ ಜತೆಗೆ ಅವನ ಕಾರುಣ್ಯವನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಭಾವವನ್ನರಿತ ರಾಜರು 'ತ್ವದ್ದಯಾರ್ದ್ರದೃಶಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯಾಲೋಕಪಾಲತಾಮಗಮನ್' 'ಹರಿಯೇ! ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂದ ಒದ್ದೆಯಾದ ನೋಟದಿಂದ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಲೋಕಪಾಲಕತ್ವಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು' ಎಂದು. ಹರಿಯ ಕರುಣೆಯ ಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣೆಯೇ ತ್ರ್ಯಕ್ಷಾದ್ಯಮರರಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷಪದವಿಯನ್ನಿತ್ತಿತೆಂದ ಬಳಿಕ ಪಾಮರನರಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ತ್ರ್ಯಕ್ಷಾದ್ಯಮರರಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷಪದವಿನ್ನಿತ್ತಿತೆಂದ ಬಳಿಕ ಪಾಮರನರಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಸೋಂಕಿದರೂ ಬದುಕಿನ ಬವಣೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು.

ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯರೂ ಹರಿಕರುಣೆಯ ಸವಿಯನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ -

'ಸ್ಮರಾಮಿ ಭವಸಂತಾಪಹಾನಿದಾಮೃತಸಾಗರಂ
ಪೂರ್ಣಾನಂದಸ್ಯ ರಾಮಸ್ಯ ಸಾನುರಾಗವಲೋಕನಂ।' (ದ್ವಾದಶಸ್ತೋತ್ರ)

"ಭವದ ಬೇಗೆಯನ್ನು ಹಾನಿಗೈದ ಅಮೃತಸಾಗರದಂತಿರುವ ಪೂರ್ಣಾನಂದನಾದ ರಾಮನ ಪ್ರೇಮಾವಲೋಕನವನ್ನು ನೆನೆನೆನೆದು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ.' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಜತೆಗೆ 'ಭ್ರೂಭಂಗಂ ಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯಾದಿಪದದಾಯಿ ವಿಮುಕ್ತಿದಮ್' 'ಹರಿಯ ಹುಬ್ಬಿನಕುಣಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾರೆ. ವೇದಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ತತ್ತ್ವೋಪದೇಶ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತಿನ ಕಣ್ಣೀರನ್ನೊರಸುವ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಪಾಮರಮನುಜರ ದುಃಖ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ ? ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ 'ದೈನ್ಯಂ ಕ್ವ?' 'ತೇ ದಯಾ ಕ್ವ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ದಯಾಮಯನಾದ ನೀನು ಇಂದು ನನ್ನನ್ನು ಭವಭಯದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸು ಎಂಬುದು ಆಂತರ್ಯ. ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿದೆ.

Rarest Archive

ಸ ತ್ವಂ ಪ್ರಸೀದ ಭಗವನ್ ಕುರು ಮಯ್ಯನಾಥೇ
ವಿಷ್ಣೋ ಕೃಪಾಂ ಪರಮಕಾರುಣಿಕಃ ಕಿಲ ತ್ವಮ್ ।
ಸಂಸಾರಸಾಗರನಿಮಗ್ನಮನಂತದೀನ-
ಮುದ್ಧರ್ತುಮರ್ಹಸಿ ಹರೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮೋಽಸಿ ॥

'ಅನಾಥನಾದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಷಡ್ಗುನಿಧಿಯಾದ ವಿಷ್ಣುವೇ ! ಕರುಣೆ ತೋರು. ನೀನು ಪರಮಕಾರುಣಿಕನೆಂದು ಪ್ರಥಿತನಾಗಿದ್ದೀ. ಸಂಸಾರವೆಂಬ ವಿಷಮಯ ಜಲಧಿಯಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕ ನನ್ನ ಬಳಿ ಅನಂತ ಗೋಳಾಟಗಳಿವೆ. ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾದ ನೀನೊಬ್ಬನೇ ನನ್ನೆಲ್ಲ ಭಯಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದೀ. ಹರೇ! ಉದ್ಧರಿಸು.' ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳಿಂದ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾದವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಭಯದೂರವಾಗಬೇಕು. ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ದೃಢವಾಗಬೇಕು. ವಿಶ್ವಾಸ ದೃಢವಾಗಲು ಹರಿಪಾದ ನಂಬಿ ಅಭಯ ಪಡೆದವರನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಜಡವಾದ ವಸ್ತು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಹತ್ತಾರು ಬಾರಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಿರಲು ಬದುಕನ್ನೇ ವಸ್ತುನಾಮಕನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ಜೀವರೂ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಬೇಕು. ಕಂಡ ಕಂಡ ದೈವಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಭೇಕಾದರೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಹರಿಯಪಾದವನ್ನು ನೆನೆಯಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ಹರಿಪಾದನಂಬಿದವರು ಇಂದು ಹೇಗೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅನೇಕ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

೩. ಹನುಮಂತ ಸಾಕ್ಷಿ

ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ದೇವ ಶ್ರೀ ರಾಮ. ಶ್ರೀ ರಾಮನು ಜಾತಿ, ಕುಲ, ಬಡವ, ದುಃಖಿತ, ದಲಿತ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡದೆ, ಎಲ್ಲರ ಸದ್ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಲಹುವ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿದ್ದಾನೆ. ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವನಚರಗಳಾದ ಎಲ್ಲ ವಿಧದ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ಆನಂದ ಅಭಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಏಕೈಕ ರಾಜ ಶ್ರೀರಾಮ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತನಾಗದೆ ಪರಂಧಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದವರನ್ನೂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿರೆಂದು ಕೂಗಿ ಕರೆದ ಮಹಾನುಭಾವ ಶ್ರೀರಾಮ. 'ಅಭಯದಾನಮಾಡಿ ನಿತ್ಯಾನಂದ ನೀಡುವೆ' ಎಂದು ಡಂಗೂರ ಸಾರಿ ರಕ್ಷಿಸುವ ರಾಜರಿಂದೆಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ?! ಪರಮಕಾರುಣಿಕನಾದ ಶ್ರೀರಾಮ

Rarest Archiver

ಇರುವೆ, ಕತ್ತೆ, ನಾಯಿಗಳಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಮೋಕ್ಷದ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಗೆ ಏರಿಸಿದ.

ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಸತ್ಕುಲ, ಬಹುಧನ, ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ರೂಪ ಯಾವುದೂ ರುಚಿಸದು. ರಾಮನ ಭಂಟರಾದ ಕಪಿಗಳಿಗೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವುಗಳ ಸಖ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ. ಶ್ರೀರಾಮನು ಭಕ್ತರಾದವರು ಯಾರೇ ಇರಲಿ ಅವರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸುರನೆ ಆಗಿರಲಿ, ಅಸುರನೇ ಆಗಿರಲಿ, ನರನಾದರೂ ಸರಿ, ವಾನರನಾದರೂ ಸರಿ, ಯಾರು ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ಹರಿಯನ್ನು ಭಜಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ಅಪಾರವಾದ ಕರುಣೆಯ ಬಲದಿಂದಲೇ ತೃಣ-ಮೃಗ-ಖಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶ್ರೀರಾಮನ ಪರಂಧಾಮಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಯಣಿಗರಾದವು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ-

ನ ಜನ್ಮ ಮಾನಂ ಮಹತೋ ನ ಸೌಭಗಂ
ನ ವಾಙ್ ನ ಬುದ್ಧಿರ್ನಾಕೃತಿಸ್ತೋಷಹೇತುಃ ।
ತೈರ್ಯದ್ವಿಸೃಷ್ಟಾನಪಿ ನೋ ವನೌಕಸಃ
ಚಕಾರ ಸಖ್ಯೇ ಚ ಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜಃ ॥ - (೫-೧೯-೭) ಎಂದು.

ಶ್ರೀರಾಮನ ಈ ಕರುಣೆ, ಅಭಯದಾನ ಅಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. 'ಯಸ್ಯಾಮಲಂ ನೃಪಸದಸ್ಸು ಯಶೋಽಧುನಾಪಿ ಗಾಯಂತಿ'ನಿರ್ಮಲವಾದ ರಾಮನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ರಾಜಾಧಿರಾಜರು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಲುಕುಹಾಕಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ. ಜತೆಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷ ಇಂದಿಗೂ ಭೂಮಂಡಲದ ಕಿಂಪುರುಷವರ್ಷದ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹನುಮಂತನ ಮೇಲೆ ಹರಿದಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮನ ಕರುಣೆಯ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಹನುಮಂತನು ಇಂದಿಗೂ ರಾಮನನ್ನು ಅತಿಶಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಹನುಮಂತನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಕಿಂಪುರುಷಖಂಡದ ಪರ್ವತಗಳೇ ಕರಗಿ ನೀರಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿವೆಯಂತೆ. ಹೀಗೆ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಕಾರುಣ್ಯವನ್ನು ತೋರಿ ಅಭಯದಾನ ಮಾಡಿ ಪೊರೆಯುವ ಹರಿ ಇದ್ದಾಗ; ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಸಕಲಚೇತನರ ಕಿಂಪುರುಷವೆಂಬ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಹನುಮಂತನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಭಯವೇಕೆ, ಭಯದ ಸ್ಮರಣೆಯಾದರೂ ಏಕೆ ?

೪. ವಿಭೀಷಣ ಸಾಕ್ಷಿ

ಲಂಕಾಧೀಶನಾದ ರಾವಣನ ಸ್ತ್ರೀಲೋಲುಪತೆಯನ್ನು ವಿಭೀಷಣನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ. ನೀತಿವಂತನಾದ ವಿಭೀಷಣನು ರಾವಣನ ಅಕ್ರಮ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳ

Rarest Archiver

ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ್ದೇ ತಡ ರಾವಣನು ಇವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕುಪಿತನಾದ. ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರದೂಡಿದ. ಅಪ್ರಿಯವಾದ ಪಥ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಹೋಗಿ ಸ್ವಯಂ ಭಯಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ. ವಿಭೀಷಣನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುಚ್ಚಿಹೋದಾಗ ಶತ್ರುವತ್ಸಲನಾದ ದಯಾಮಯನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಳಿ ಬಂದ 'ನಿನ್ನವನೆಂದು ಶರಣಾಗತನಾದ' ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ಅಭಯದಾನ ಮಾಡಲು ಯಾರೂ ಸಿದ್ಧರಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧನಿರುವ ರಾಮನನ್ನು ಅಭಯದಾನಮಾಡಬೇಡವೆಂದೇ ಅನೇಕರು ತಿಳಿಸಿದರು ಜಾಂಬವಂತ, ಸುಗ್ರೀವ, ನೀಲ, ಮೈಂದ, ಅಂಗದ, ತಾರ ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರೂ ತಡೆದರು. ಶತ್ರುವಿನ ಗೃಹದಿಂದ ಬಂದ ಶತ್ರುವಿನ ಸಹೋದರನು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹನಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇವರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕರುಣಾಸಾಗರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಇವರ್‍ಯಾರ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿಯಾದ ಹನುಮಂತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಅವನ ಹೇಳಿಕೆಯೇ ರಾಮನ ನಿರ್ಣಯ. ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ರಾಮನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಅರಿತ ಹನುಮಂತನು ರಾಮನಂತಹ ಹೃದಯವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ-

ಗ್ರಾಹ್ಯ ಸ ಏಷ ನಿತರಾಂ ಶರಣಂ ಪ್ರಪನ್ನಃ
ಭಕ್ತಶ್ಚ ರಾಮಪದಯೋರ್ವಿನಶಿಷ್ಣುರಕ್ಷೋ
ವಿಜ್ಞಾಯ ರಾಜ್ಯಮುಪಭೋಕ್ತುಮಿಹಾಭಿಯಾತಃ

'ಸ್ವಾಮಿನ್! ಇವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶರಣು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರೀರಾಮನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಕ್ತನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ರಾವಣನು ನಾಶವಾಗಲಿದ್ದಾನೆಂದು ಅರಿತು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ' ಎಂದ ಒಡನೆಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹನುಮಂತನ ಮಾತನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ 'ಶರಣಾಗತನಾದ ಈತನನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನನ್ನ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ವ್ರತ' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಸಕೃದೇವ ಪ್ರಪನ್ನಾಯ ತವಾಸ್ಮೀತಿ ಚ ಯಾಚತೇ ।
ಅಭಯಂ ಸರ್ವಭೂತೇಭ್ಯೋ ದದಾಮ್ಯೇತದ್ ವ್ರತಂ ಮಮ ।

'ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು, 'ನಾನು ನಿನ್ನವ' ಎಂದು ಬೇಡುವವರು ಯಾರೇ ಇರಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಭಯದಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನನ್ನ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ವ್ರತ' ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈದಿದ್ದಾನೆ.

Rarest Archiver

ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ-ಇಂದಿಗೂ ವಿಭೀಷಣನು ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ಬದುಕಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಶರಣಾಗತಿ ಹೊಂದದ ರಾವಣಾದಿಗಳು ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ರಾಮನು ಮಾಡಿದ ನಿತ್ಯ ಅಭಯದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನರಿತು ಅವನನ್ನೇ ನಂಬಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಬದುಕಬೇಕು. ಹೀಗೆ ವಿಭೀಷಣನ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದ, ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಭಯದ ವಾತವರಣವೇ ಕಂಡು ಬಂದರೂ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪಾದತಳದಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅಭಯವಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಿ ಬದುಕಬೇಕು.

೫. ದಿವಿ ಧ್ರುವಃ ಸಾಕ್ಷೀ

ಉತ್ತಾನಪಾದರಾಜನಿಗೆ ಈರ್ವರು ಪತ್ನಿಯರಿದ್ದರು. ಸುನೀತಿ, ಸುರುಚಿ ಎಂದು. ಉತ್ತಾನಪಾದನು ಸುರುಚಿಯ ಮೇಲಿನ ಮೋಹದಿಂದ ಸುನೀತಿಯನನ್ನು ಕಡೆಗಾಣಿಸಿದ್ದ. ಸುರುಚಿಯ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ರಾಜನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸುರುಚಿಗೊಬ್ಬ ಉತ್ತಮನೆಂಬ ಮಗನಿದ್ದ. ಸುನೀತಿಗೆ ಧ್ರುವನೆಂಬ ಮಗನಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ ಸುರುಚಿಯ ಮಗನಾದ ಉತ್ತಮ ಉತ್ತಾನಪಾದನ ತೊಡೆಯನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಧ್ರುವಕುಮಾರನಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ತೊಡೆಯನ್ನೇರುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಕೂಡಲೆಂದು ಹೊರಟಾಗ ಸುರುಚಿ ತಡೆದು 'ರಾಜನ ತೊಡೆಯನ್ನೇರಬೇಕಾದರೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹರಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಾ !' ಎಂಬ ಕಠೋರವಾದ ಮಾತಿನಿಂದ ಚುಚ್ಚಿದಳು. ಮೃದುವಾದ ಧ್ರುವನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಈಟಿಯಿಂದ ಮೀಟಿದಂತೆ ವಾಗ್ಬಾಣಗಳಿಂದ ಚುಚ್ಚಿದಳು. ಧ್ರುವನು ದುಃಖ ತಡೆಯಲಾರದೆ ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಅಳುತ್ತಾ ಬಂದು ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಸುನೀತಿಯು ಯಾರನ್ನೂ ನಿಂದಿಸದೆ ಹರಿಧ್ಯಾನದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆದಳು. ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡೆಂದು ೬ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ಕಂದನಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿತ್ತಳು. ತಾಯಿಯ ಮಾತಿನಂತೆ ಧ್ರುವ ಕಾಡಿಗೆ ನಡೆದ. ನಾರದರ ಉಪದೇಶದಂತೆ ವಾಸುದೇವನ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ. ಭಯಂಕರವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಧೃತಿಗೆಡದೆ ಹಿಂಸ್ರಮೃಗಗಳು, ವಿಷಜಂತುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಭಯದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಧ್ಯಾನನಿರತನಾದ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಧ್ರುವನನ್ನು ಸಲಹುವ ಬಂಧುಗಳು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಹೊತ್ತಿಗೆ ತುತ್ತೂ ಇಲ್ಲ. ನಿದ್ರೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಧ್ರುವನ ಸಕಲಭಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸಿದವ ಭಯನಾಶಕನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ಯಾರು ?

Rarest Archiver

'ಕೃತಾಂಜಲಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಮಯೇನ ಕಂಬುನಾ ಪಸ್ಪರ್ಶ ಬಾಲಂ ಕೃಪಯಾ ಕಪೋಲೇ'

ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತ ಧ್ರುವಕುಮಾರನ ಗಲ್ಲವನ್ನು ಶಂಖದಿಂದ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿದ. ಧ್ರುವಕುಮಾರನು ಹರಿಯನ್ನು ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದ. ಬಳಿಕ ಧ್ರುವಕುಮಾರನಿಗೆ ಧ್ರುವಪದವಿಯನ್ನಿತ್ತ, ರಾಜ್ಯವನ್ನಿತ್ತ, ಮೋಕ್ಷಭಾಗಿಯಾಗುವಂತೆಯೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ.

ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಅಪಮಾನಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಅಪಮಾನವಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಸರಗೊಳ್ಳದೆ ಭಗವಂತನ ಧ್ಯಾನದ ಕಡೆ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕು. ಯಾರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಡೆಗಾಣಿಸಿದರೂ ಶ್ರೀಹರಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೈಬಿಡನು.

ಹೀಗೆ ಅಭಯದಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹನುಮಂತ, ವಿಭೀಷಣರ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು; ಭಗವಂತನ ಅಭಯದಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು ಕೇವಲ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಪಾತಾಳಲೋಕದಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಯೊಲುಮೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನಾಗಿ ರಾಜರು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸದೃಢವಾಗಲು ಈ ಧ್ರುವಕುಮಾರನ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗೋಚರವಾಗಿದೆ. ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಕಾಶಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಧ್ರುವನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

'ಶಿವೈಕಶರಣಾಃ ಬಾಣರಾವಣಾದ್ಯಾಃ ಕ್ವ ತೇ ಗತಾಃ
ಹರ್ಯೈಕಶರಣಾನ್ ಪಶ್ಯ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಧ್ರುವಪೂರ್ವಕಾನ್' ಎಂದು.

ಶಿವನನ್ನೇ ಶರಣು ಹೊಕ್ಕ ಹರಿದ್ವೇಷಿಗಳಾದ ಬಾಣಾಸುರ, ರಾವಣಾಸುರರು ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹರಿಯನ್ನೇ ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕ ಪ್ರಹ್ಲಾದ-ಧ್ರುವಕುಮಾರರನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಔನ್ನತ್ಯದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

೬. ಸುತಳದಲ್ಲಿ ಬಲಿರಾಜ ಸಾಕ್ಷಿ

ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವಜಿದ್‌ಯಾಗವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ. ದೇವಪುರಿಗೆ ಲಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟ. ದಿಟ್ಟ ದಾನವನ ಅಟ್ಟಹಾಸಕ್ಕೆ

Rarest Archiver

ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಲೋಕದಿಂದಲೇ ಕಾಲ್ಕಿತ್ತರು. ಅಮರಾವತಿಯ ಅರಸ ಬಲೀಂದ್ರನಾದ.

ಇತ್ತ ದೇವತೆಗಳು ಇಂತಹ ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನೇ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕರು. ಅವರ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಅದಿತಿಕಶ್ಯಪರಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಮಗನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ. ವಾಮನನಾಗಿ ನರ್ಮದೆಯ ತೀರಕ್ಕೆ ನಡೆದ. ಅಲ್ಲಿ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ನೂರನೆಯ ವಿಶ್ವಜಿದ್ ಯಾಗ ನಡೆದಿತ್ತು. ಪುಟ್ಟವಾಮನ ಪೃಥಿವಿಯನ್ನೇ ಮಥಿಸುವಂತಹ ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡುತ್ತಾ ಯಜ್ಞವಾಟಕ್ಕೆ ಬಂದ.

ವಾಮನನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಧನ್ಯನಾದ ಬಲಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ - 'ಯದ್ ಯದ್ ವಟೋ ! ವಾಂಛಸಿ ತತ್ಪ್ರತೀಚ್ಛ' 'ಬೇಕಾದ್ದು ಕೇಳು' ಎಂದ. ವಾಮನ ಅದರಂತೆ ಮೂರುಪಾದಜಾಗ ಕೇಳಿದ. ಬಲಿ ನೀಡಿದ. ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ವಾಮನ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಎರಡು ಪಾದಗಳಿಂದ ಸಮಸ್ತಲೋಕ ವ್ಯಾಪಿಸಿನಿಂತಾಗ, ಬಲಿ ಮೂರನೆ ಪಾದಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಬಲಿಯು ಮೂರನೇ ಪಾದಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗತನಾದ. ಹರಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಲಿಗೆ ಅಕ್ಷಯಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲು ಅನುವಾದ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅವನಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಸಿದು ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೂ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಮುಂದಿನ ದೇವೇಂದ್ರಪದವಿ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ. ಶರಣು ಬಂದವರಿಗೆ ಹರಿಕರುಣೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಸುತಲ ಲೋಕದ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನೂ ನೀಡಿದ. ಜೊತೆಗೆ ಸುತಲಲೋಕದ ದ್ವಾರಪಾಲಕನಾಗಿ ತಾನೇ ನಿಲ್ಲುವೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈದ. ಹೆದರಿ ಕಂಗಾಲಾದ ಬಲಿಗೆ ಭಗವಂತನ ಇಂತಹ ಅಭಯದಾನವನ್ನು ಊಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೂ ಬಲಿಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಹರಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಹರಿಯ ಈ ಅಪರಂಪಾರವಾದ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಕಂಡೇ ದಾಸರು ಹೀಗೆ ಉದ್ಗರಿಸಿದರು -

'ಹೂವ ತರುವರ ಮನೆಗೆ ಹುಲ್ಲ ತರುವ
ಆವ ಲಕುಮೀರಮಣ ಇವನಿಗಿಲ್ಲ ಗರುವ' ಎಂದು.

ಭಗವಂತನು ಮಾಡಿದ ಅಭಯದಾನಕ್ಕೆ ಬಲಿಯು ಇಂದಿಗೂ ಸುತಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯ ಕಣ್ಣೀರುಖೋಡಿಯಲ್ಲಿ ತೊಯ್ದು ಅಧಮರ್ಣನಾಗಿ ಧನ್ಯತೆಯ ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳಿಂದ ಹರಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

Rarest Archive

ಇದನ್ನೆ ರಾಜರು 'ಯದ್ವಾರ್ಯದ್ಯಾಪಿ ವರ್ತತೇ' ಇಂದಿಗೂ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಹರಿನಿಂತು ಬಲಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವ ಮೂಲಕ ಅಭಯಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಹರಿಯನ್ನೇ ಭಜಿಸು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೭. ಕರುಣೆಗೆ ಧರಣೀದೇವಿ ಸಾಕ್ಷಿ

ಸ್ವಾಯಂಭುವ ಮನ್ವಂತರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಯೋಜನ ದಪ್ಪ ಏಳು ಕೋಟಿ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಭೂಮಿಯು; ಐವತ್ತು ಕೋಟಿ ಯೋಜನವಿಸ್ತಾರ, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿ ಯೋಜನ ಆಳವಾದ ಘನೋದಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭಾರದಿಂದ ತಾನೇ ಮುಳುಗಿಹೋಯಿತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಎತ್ತಲು ಹೊರಟ. ಆವಾಗ ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರನಾದ ಆದಿಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ಎತ್ತದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದ. ಅವನನ್ನು ಶ್ವೇತವರಾಹರೂಪಿಯಾದ ಹರಿಯು ತನ್ನ ಕೋರೆ ದಾಡೆಗಳಿಂದ ಸೀಳಿ ಸಂಹರಿಸಿದ. ಈ ಮೂಲಕ ಭೂಮಿಯ ಭಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದ.

ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿ ಪುನಃ ಭೂದೇವಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ದಿತಿಪುತ್ರನಾದ ಹಿರಣಾಕ್ಷ ಘನೋದಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದ. ಭೂದೇವಿಯು ಭಯದಿಂದ ಪುನಃ ದುಃಖಿತಳಾದಾಗ ಅವಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು ನೀಲವರಾಹನಾದ ಹರಿಯು ಪುನಃ ಹೊರಟಾಗ ವಿಜಯಾವಿಷ್ಟನಾದ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ತಡೆಯಲು ಬಂದ. ಆ ಹಿರಣಾಕ್ಷ್ಯನನ್ನು ಕರ್ಣಮೂಲದಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ಸಂಹರಿಸಿದ. ಹೀಗೆ ಭೂದೇವಿಗೆ ಘನೋದಕದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಆಪತ್ತನ್ನೂ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪರಿಹರಿಸಿರುವಾಗ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲು ನಮ್ಮ ಆಪತ್ತನ್ನು ಪರಿಹರಿಸನೇ ?

೮. ಅಪೌರುಷೇಯ ವೇದಗಳು ಸಾಕ್ಷಿ

ಹಯಗ್ರೀವರೂಪಿ ಭಗವಂತನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ವೇದಗ್ರಂಥವನ್ನು ಹರಿಕರುಣೆಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಹಯಗ್ರೀವನೆಂಬ ಅಸುರನು ಅಪೌರುಷೇಯ ವೇದಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದನು. (ವೇದದ ಅಪಹರಣವೆಂದರೆ ವೇದಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಅಪಹರಣವೆಂದರ್ಥ.) ಇದರಿಂದ ಭಯಗೊಂಡ ವೇದಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಯಗ್ರೀವರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಅಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ವೇದಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ.

Rarest Archiver

ಹೀಗೆಯೇ ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಹರಿಯು ವೇದಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆನ್ನುತ್ತದೆ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ -

'ಮುಖತೋ ನಿಸ್ಸೃತಾನ್ ವೇದಾನ್ ಹಯಗ್ರೀವೋಽತಿಕೇಽಹರತ್
ಜ್ಞಾತ್ವಾ ತದ್ ದಾನವೇಂದ್ರಸ್ಯ ಹಯಗ್ರೀವಸ್ಯ ಚೇಷ್ಟಿತಮ್
ದಧಾರ ಶಫರೀರೂಪಂ ಭಗವಾನ್ ಹರಿರೀಶ್ವರಃ' - (೮-೨೪-೯)

ಹೀಗೆ ಆವಾಗಾವಾಗ ನಡೆದ ಸಜ್ಜನರ ಭಯದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ತಿಳಿಗೊಳಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸಲ್ಲುವಂತಹುದು.

೯. ಮಂದರಗಿರಿಯು ಸಾಕ್ಷಿ

ದೇವದೈತ್ಯರ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಪರಾಜಿತರಾಗಿ ಹರಿಯನ್ನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕರು. ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಸಮುದ್ರಮಥನಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆಮಾಡಿದ. ಅದರಂತೆ ದೇವತೆಗಳು ಮಥನಕ್ಕಾಗಿ ಮಂದರಗಿರಿಯನ್ನೇ ಕಿತ್ತು ತರುವ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಮಂದರಾಚಲವು ರುದ್ರದೇವರು ವರಬಲದಿಂದ ಅಚಲವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಚಲನೆಗೆ ಜಗತ್ಪಾಲಕನಾದ ಹರಿಯೇ ಸಮರ್ಥನೆಂದು ಹರಿಯನ್ನು ಬೇಡಿದರು. ಶ್ರೀಹರಿಯು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಮಂದರಗಿರಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ಗರುಡನ ಮೇಲಿಟ್ಟ. ಭಗವಂತನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಕಿತ್ತಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ 'ಇದೇನು ಮಹಾ ಕೆಲಸ?' ಎಂಬ ಗರ್ವ ಬಂತು. ಹೊತ್ತು ತರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಪರ್ವತ ಎತ್ತುವ ಚಾಪಲ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಆಗಲೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾರವನ್ನು ದೇವತೆಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟದ್ದೆ ತಡ ದೇವತೆಗಳು ಚೀರಿಕೊಂಡರು. ಪರ್ವತದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನೂ ಹೊರಲಾರದೆ ದೇವತೆಗಳು ಅಸುರರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮುರಿದುಕೊಂಡರು. ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ರಾಜರು 'ದೇವಾಶ್ಚಾಧ್ವನಿ ಚೂರ್ಣಿತಾಃ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮುದ್ರಮಥಿಸಿ ಅಮೃತಕುಡಿಯುವುದಿರಲಿ, ಕಡೆಗೋಲಿನ ಒಂದು ಭಾಗದ ಭಾರವನ್ನೇ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಕೈಕಾಲು ಮುರಿದುಕೊಂಡರು. ಹೀಗಿರಲು ದೇವತೆಗಳು ಸಹಜಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಅಮೃತಕುಡಿಯಬಲ್ಲರೇ? ದೇವತೆಗಳಿಗೇ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿರಲು ಹುಲುಮಾನವನ ಪಾಡೇನು ?

Rarest Archiver

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟ ಭಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕಂಡವ ಮಂದರ. ಸಮುದ್ರಮಥನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆಪತ್ತನ್ನು ದಾಟಲು ದೇವರ ಕರುಣೆಯ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಉಪಾಯಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಹರಿಕರುಣೆಯಿಂದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಮೃತ ದೊರೆಯಿತು. ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡವ ಮಂದರಗಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರ್ವತವನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ವಾದಿರಾಜರು ಹರಿಯು ಅಭಯದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನಲು ಪರ್ವತ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಪುಸ್ತಕ, ಪ್ರಾಣಿ, ದಾನವ, ಮಾನವ, ದೇವತೆ, ಸ್ತ್ರೀ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಬಾಲಕ, ವೃದ್ಧ, ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸಿ 'ಹಯಚರಣ ಭವಹರಣ' ಎಂಬ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಮೃತಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಹರಿಪಾದಕಮಲದ ಧೂಳಿನ ಕಣಗಳೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ -

ಏವಂ ಸುರಾಸುರಗಣಾಃ ಸಮದೇಶಕಾಲ
ಹೇತ್ವರ್ಥಕರ್ಮಮತಯೋऽಪಿ ಫಲೇ ವಿಕಲ್ಪಾಃ ।
ತತ್ರಾಮೃತಂ ಸುರಗಣಾಃ ಫಲಮಂಜಸಾऽऽಪುಃ
ಯತ್ಪಾದಪಂಕಜರಜಃ ಶ್ರಯಣಾನ್ನ ದೈತ್ಯಾಃ ॥ (೮-೯-೨೮)

ಸಮುದ್ರಮಥನದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಶ್ರಮವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೈತ್ಯರೂ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಾಮಾನವಾದ ದೇಶ, ಕಾಲ, ಕರ್ಮ, ಉದ್ದೇಶ, ಸಾಧನಗಳಿದ್ದವು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಮೃತದೊರೆಯಲು ಹರಿಪಾದದ ರಜೋರಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದುದೇ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಹರಿಯ ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ, ಸಾತ್ವಿಕತನಗಳಿಂದ ಭಯಮುಕ್ತರಾದರು. ದೈತ್ಯರು ಶ್ರಮಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸದ್ಗುಣಲವಲೇಶವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾರ್ಥ - ಭೋಗ - ಅಧಿಕಾರ - ದರ್ಪಗಳಿಂದ ಕಂಟಕಪ್ರಾಯರಾಗಿದ್ದರು.

ಈ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ನಾವೂ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠ ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ. ಏನೇ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿದರೂ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಅದರ ಹಿಂದಿರುವ ಭಾವನೆಯೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾರ್ಥ, ಅಧಿಕಾರ, ಆಸೆಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲ

Rarest Archive

ಮಾಡಿದರೂ ಅವೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವೇ ಸರಿ. ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ಅನುಷ್ಠಾನ ಕೇವಲ ಡಾಂಬಿಕತನದ ಪ್ರದರ್ಶನ. ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ ಸೇರಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಕಲಕರ್ಮಗಳೂ ಫಲಪ್ರದಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ನಿರ್ಭಯತೆಗೆ ಹೇತು ಆಗುತ್ತವೆ. ಪುರುಷಾರ್ಥಭಾಕ್ ಎನಿಸುತ್ತವೆ.

೧೦. ಮಹದೇವನು ಸಾಕ್ಷಿ

ಭಸ್ಮದೈತ್ಯನಿಂದ ಬಂದ ರುದ್ರನ ಆಪತ್ತನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದವ ಶ್ರೀಹರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಹದೇವನೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ 'ಭಸ್ಮದೈತ್ಯ' ಎಂದರೆ ಭಸ್ಮಾಸುರನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ರುದ್ರನು ಇವನಿಗೆ ವರಕೊಟ್ಟು ತಾನೇ ಮುಳುವಿಗೆ ತುತ್ತಾದ. ಭಯದಿಂದ ದಿಕ್ಕೇ ತೋರದೆ ಹರಿಯನ್ನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕ. ರುದ್ರನ ಈ ಭೀತಿಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಜಗತ್ತೇ ಅಸಮರ್ಥವಾದಾಗ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಮೋಹಿನೀ ಅವತಾರವನ್ನು ತಾಳಿ ಭಸ್ಮಾಸುರನನ್ನೇ ಭಸ್ಮಮಾಡಿ ರುದ್ರನಿಗೆ ಅಭಯದಾನಮಾಡಿದ.

'ಭಸ್ಮದೈತ್ಯ' ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ವೃಕಾಸುರನನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶಕುನಿ ಎಂಬ ದೈತ್ಯನ ಮಗನಾದ ವೃಕಾಸುರನು ಪಾರ್ವತಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ರುದ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ತನ್ನ ಮಾಂಸವನ್ನೇ ರುದ್ರನಿಗೆ ಆಹುತಿಯನ್ನಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ರುದ್ರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತನ್ನ ಶಿರವನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಲು ಹೊರಟಾಗ ಮಹಾದೇವನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ 'ವರಬೇಡಿಕೋ ಎಂದನು. ಕೂಡಲೇ ಪಾಪಾತ್ಮನಾದ ವೃಕನು 'ನಾನು ಯಾರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಡುವೆನೋ ಅವನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗಲಿ' ಎಂದು ವರಬೇಡಿದನು. ರುದ್ರನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ 'ಓಂ' ಎಂದನು. ತತ್ ಕ್ಷಣವೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದು ತನ್ನ ಕರವನ್ನು ಹರನ ಶಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಲು ತ್ವರೆಮಾಡಿದನು. ಇದರಿಂದ ಕಂಗಾಲಾದ ಹರನು ಭಯದಿಂದ ಓಡಿಕೊಂಡು ಹರಿಯ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕನು. ಭಕ್ತಭಯಭಂಜಕನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ರುದ್ರನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ವೃಕನ ಬಳಿ ಬಂದನು.

'ವೃಕ! ಅವಸರದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಓಡುತ್ತಿರುವಿ!' ಎಂದು ಮೃದು ಮಧುರವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದ. ವೃಕನು, 'ಜಗತ್ತನ್ನೆ ಭಸ್ಮಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ' ಎಂದು ಕೊಬ್ಬಿನಿಂದ ತನಗೆ ದೊರೆತ ರುದ್ರವರವನ್ನರುಹಿದನು. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯು 'ವೃಕನೇ! ನಿನ್ನ ತಪಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥ. ರುದ್ರನ ವರದಲ್ಲಿ ನನಗಂತೂ

Rarest Archives

ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಅವನು ದಕ್ಷಶಾಪದಿಂದ ಪ್ರೇತನಿಶಾಚರನಾಥನಾಗಿರುವನು. ಕ್ರೋಧನಾಥನ ನುಡಿಯನ್ನು ನಂಬಿದ ನೀನು ಮೂಢನಾಥನೇ ಸರಿ. ಬೇಕದರೆ ನಿನ್ನ ಕೈಯನ್ನೇ ನಿನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೋ. ನನ್ನ ಮಾತು ಅಸತ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನೂ ದಹಿಸಿಬಿಡು.' ಎಂದ. ವೃಕಾಸುರನು ಹರಿಯಮಧುರಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಾಲಿಸುತ್ತ ಹರಿಯು ಮಾಯಾಮಾಣವಕನೆಂಬುದನ್ನರಿಯದೆ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಭಸ್ಮನಾದ.

ಇಂದಿಗೂ ಯಾರಾದರೂ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಟ್ಟಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ, 'ಕೈ ತೆಗೆ, ಅಪಶಕುನ!'ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಈ ರೂಢಿ ವೃಕನ ಪುಣ್ಯಹ್ರಾಸದ ಕಥೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಥೆಯಿಂದ ಸಾಧಕರಾದವರಿಗೆ ರಾಜರೊಂದು ಸಂದೇಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

> **ಭಿಯಾ ಧಾವಂತಮೀಶಾನಂ ಧೀಯಾ ಯೋಸಾವಪೀಪಲತ್ ।**
> **ಶ್ರೀಯಾ ಯೋಸೌ ವೃತೋದೇವಃ ಶ್ರಯಾಸ್ಯ ಚರಣಾಂಬುಜಮ್ ॥**

'ಹೆದರಿ ಓಡುವ ರುದ್ರನ ಭಯವನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ಕೇವಲ ಬುದ್ಧಿಬಲದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ. ಯಾವುದೇ ಆತಂಕಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಭಾಗಿಯಾಗದೆ ಲಕುಮಿಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಆನಂದದಿಂದ ವಿಹರಿಸುತ್ತಾ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಲಹುವ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಅನ್ಯರ ಪಾದಗಳನ್ನೇಕೆ ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತೀ! ಭಕ್ತನೇ!' 'ಶ್ರಯಾಸ್ಯ ಚರಣಾಂಬುಜಮ್' 'ಶ್ರೀಹರಿಯ ಚರಣಕಮಲಗಳನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸು.' ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

೧೧. ಹರಿಯಿಂದ ರಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ದಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಿ

ಒಮ್ಮೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಸೇರಿದ ಸಭೆಗೆ ದಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಬಂದನು. ತಾನೊಬ್ಬ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ತನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಮಾನ ಹೊಂದಿದ್ದ. ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ಧ್ಯಾನನಿರತರಾದ ರುದ್ರದೇವರು ದಕ್ಷನ ಆಗಮನದ ಕಡೆ ಆದರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹರನು ತನ್ನ ಇರವನ್ನು ಅರಿತೂ ತನ್ನನ್ನಾದರಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಪಮಾನದ ದುಃಖ ದಕ್ಷನನ್ನು ಚುಚ್ಚಿತು. ಇದರಿಂದ ದಕ್ಷನು ಕೋಪರೂಪನಾದ. ಹರನಿಗೆ ಮಾನಾ ಪಹರಣರೂಪವಾದ ಪ್ರತೀಕಾರವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಾಜಪೇಯ ಯಾಗವನ್ನು ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಯಾಗದ ಪ್ರಚಾರ ಭರದಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಹರನಿಗೆ ಆಹ್ವಾನದ ಸುಳಿವೂ ಸಿಗದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಆದರೂ ಪಶುಪತಿಯ ಸತಿಯಾದ

Rarest Archiver

ಪಾರ್ವತಿಯು ಪತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಿ ದಕ್ಷಾಧ್ವರಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಅವಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಆದರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಯಾವಾಗ ಪಶುಪತಿಗೆ ವಿಹಿತವಾದ ಆಹುತಿಯನ್ನು ನೀಡಬಾರದೆಂದು ದಕ್ಷ ತಡೆದನೋ ಆವಾಗ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಗೆ ದುಃಖ ತಡೆಯದಾಯಿತು. ಪತಿಗೆ ಆದ ಅಪಮಾನವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ತಡಮಾಡದೆ ತನ್ನೊಡಲೊಳಗಿನ ಅನಲವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ತನ್ನ ತನುವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಮೃತಿಯಿಂದ ಪಶುಪತಿಯ ಕ್ರೋಧ ತಾರಕಕ್ಕೇರಿತು. ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ ವಿಕಟರೂಪದ ವೀರಭದ್ರನನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿದನು. ಉಗ್ರರೂಪದ ವೀರಭದ್ರನು ಚಂಡೀಶ ಮುಂತಾದ ಭೂತಗಣದೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ದಕ್ಷಾಧ್ವರವನ್ನು ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಿದನು. ನಂತರ ಶಿವನೇ ಆಗಮಿಸಿ ದಕ್ಷನನ್ನು ಯಜ್ಞಪಶುವನ್ನಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಸಂಹರಿಸಿ ಹರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವನು. ಪುನಃ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹರಿಯನ್ನಾರಾಧಿಸಿ ದಕ್ಷನ ಪುನರ್ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು. ಅತ್ಯಂತ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧನಾದ ದಕ್ಷನು ಬಹಳ ಆದರರಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದನು. ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದನು.

ದಕ್ಷತ್ರ್ಯಕ್ಷರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಕಾಧ್ಯಕ್ಷನಾದ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನನ್ನು ಕಂಡ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ ಋಷಿಗಳೂ ದಿಗ್ಗನೆದ್ದು ಮುಗಿಬಿದ್ದರು. ಹರಿಯ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಇತರರ ತೇಜಸ್ಸೆಲ್ಲವೂ ಕ್ಷೀಣವಾಯಿತು. ನಾಲಿಗೆ ಒಣಗಿತು.

'ತತ್ತೇಜಸಾ ಹತರುಚಃ ಸನ್ನಜಿಹ್ವಾಃ ಸಸಾಧ್ವಸಾಃ' ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಭಾಗವತ. ಹೀಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಗ್ಧನಾದ ದಕ್ಷಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಆಗಮಿಸಿ ದೇವ-ಋಷಿಗಳ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ. ದಕ್ಷಪ್ರಜಾಪತಿಯಾದರೂ ಯಜ್ಞಭಾಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾದ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿದ. ರುದ್ರದೇವರಿಗೂ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಹವಿರ್ಭಾಗವನ್ನು ನೀಡಿದ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರೀತರಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ 'ದಕ್ಷನಿಗೆ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಲಿ' ಎಂದು ಹರಸಿ ಹೊರಟರು. ಹೀಗೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಯೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಮೂಲಕ ಹರಿಯೊಲುಮೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ ದಕ್ಷನು ನಮಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

೧೨. ಕೇವಲ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಹರಿಯೊಲುಮೆಗೆ ಪಾತ್ರಳಾದ ದ್ರೌಪದಿಯು ಸಾಕ್ಷಿ

'ಧರ್ಮಾಚಾರವನ್ನು ತೋರಿಕೊಡುವ ಕ್ಷತ್ರಿಯನಿಗೆ ಜೂಜು ಸರ್ವಥಾ

Rarest Archive

ಧರ್ಮವಲ್ಲ.' ಎಂಬುದು ಭೀಮ ವಿದುರಾದಿಗಳು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ತಡೆದರೂ ಕಲಿಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಧರ್ಮರಾಜ ಜೂಜಾಟಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದ. ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಪಣವಿಟ್ಟು ಕುಟಿಲಮತಿಯಾದ ಶಕುನಿಯಿಂದ ಪರಾಜಿತನಾದ. ನಂತರ ನಕುಲ, ಸಹದೇವ, ಅರ್ಜುನ, ಭೀಮರನ್ನೂ ಪಣಕ್ಕಿಟ್ಟು ಸೋತ. ಕೊನೆಗೆ ಉಪಾಯಕಾಣದೆ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನೂ ಪಣಕ್ಕಿಟ್ಟು ಸೋತ.

ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಪಣದಿಂದ ಗೆದ್ದ ದುರ್ಯೋಧನನ ಬುದ್ಧಿ ಅತ್ಯಂತ ನೀಚ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಯಿತು. ತನ್ನ ಸಾರಥಿಯಾದ ಪ್ರತಿಗಾಮಿಯನ್ನು ದ್ರೌಪದಿಯ ಬಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ. 'ಪರಾಜಿತಳಾದ ದ್ರೌಪದಿಯು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು'ಹೇಳಿದ್ದ. ಅದರಂತೆ ಹೇಳಿದಾಗ ದ್ರೌಪದಿಯು 'ಅಸೂರ್ಯಂ ಪಶ್ಯಾಃ ರಾಜಾದಾರಾಃ'-'ಅಂತಃಪುರದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ರಾಜಗೃಹದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಹೀಗಿರಲು ಗುರುಹಿರಿಯರು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಗೆ ಬರಲಾರೆ' ಎಂದಳು. ಸಾರಥಿ ವಿಫಲನಾಗಿ ಬಂದ. ಭೀಮನಿಗೆ ಅಂಜಿದ ಸಾರಥಿಯನ್ನು ಕಂಡ ದುರ್ಯೋಧನ ದುಶ್ಶಾಸನನಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದ್ರೌಪದಿಯು ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಏಕವಸ್ತ್ರಧಾರಿಣಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಇಂತಹ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪತಿವ್ರತಾಶಿರೋಮಣಿ ಯಾದ ದ್ರೌಪದಿಯ ಬಳಿ ದುಶ್ಶಾಸನ ಪರಮ ನೀಚನಾಗಿ ಬಂದ. ಪಾಪಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ ಪಡೆದ ಈತ ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ತಾಯಿಯಾದ ಗಾಂಧಾರಿಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೆ ಏಕವಸ್ತ್ರಧಾರಿಣಿಯಾದ ದ್ರೌಪದಿಯ ಕೇಶಪಾಶಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿ ಸಭೆಗೆ ಸೆಳೆದು ತಂದ. ವಿಷಣ್ಣಳಾದ ದ್ರೌಪದಿಯು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಮರ್ಮವನ್ನರಿತ ವೀರಮಾತೆಯಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ -'ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳೇ! ಇಂಥಹ ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕರಾದ ನೀವುಗಳು ಏಕೆ ತಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ! ಮೋಸದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಗೆದ್ದಂತಾದೀತು ? ಜೂಜನ್ನು ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವೆಂದು ಬಲ್ಲವರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಅದು ಸರ್ವಥಾ ಧರ್ಮವಲ್ಲ.

ಯೇ ಧರ್ಮಂ ನ ವದಂತೀಹ ನ ತೇ ವೃದ್ಧಾ ಇತೀರಿತಾಃ I
ಅವೃದ್ಧಮಂಡಿತಾಂ ನೈವ ಸಭೇತ್ಯಾಹುರ್ಮನೀಷಿಣಃ II

ಯಾರು ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಜ್ಞಾನಿಗಳೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

Rarest Archiver

ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಲ್ಲದ ಸಭೆಯನ್ನು ಸಭೆ ಎಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ತಲೆಕಡಿದು ಜಯಗಳಿಸಿದೆ ಎಂಬಂತಿದೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ತನೆ. ಸಹಧರ್ಮಿಣಿಯಾದ ನಾನು ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿದೆ?' ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಕಲ್ಯಾವೇಶದಿಂದ ಮೂಢರಾದ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನೇ ಕೇಳು ಎಂದರು. ಅವರ ಉತ್ತರದಿಂದ ಧರ್ಮಜ್ಞನಾದ ವಿದುರ ತತ್ತರಿಸಿದ. ಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಇದು ಅಧರ್ಮ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ವಿದುರನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಧರ್ಮಜನನ್ನು, ಕ್ಲೇಶದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರಿಡುವ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಭೀಮಸೇನ ಯುವರಾಜನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ. ತನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು 'ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಜೂಜಿನಲ್ಲಿಟ್ಟ ನಿನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಸುಡಬೇಕು.' ಎಂದು. ಅರ್ಜುನ 'ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡ' ಎಂದು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀತಿಜ್ಞನಾದ ಭೀಮ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ -

ವ್ಯಕ್ತವ್ಯಂ ನ ತು ಕರ್ತವ್ಯಂ ತಸ್ಮಾನ್ನ ಹಿ ಮಯಾ ಕೃತಮ್ ।
ಉತ್ತಮೇ ವಚಸಾ ಶಿಕ್ಷಾ ಮಧ್ಯಮೇಽರ್ಥಾಪಹಾರಣಮ್ ।
ಅಧಮೇ ದೇಹದಂಡಶ್ಚ ತಸ್ಮಾದ್ ವಾಚ್ಯೋ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಃ ॥

'ಅರ್ಜುನ! ಹೆದರಬೇಡ. ಉತ್ತಮರು ಅಪರಾಧವೆಸಗಿದಾಗ ಹೇಳಬೇಕೇ ವಿನಹ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕೈ ಸುಡುವುದಾಗಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಧರ್ಮದ ಮರ್ಮವನ್ನು ಅರಿತುಕೋ. ಉತ್ತಮರಿಗೆ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ಶಿಕ್ಷೆ, ಮಧ್ಯಮರಿಗೆ ಧನಾಪಹಾರ, ಅಧಮರಿಗೆ ದಂಡನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿಗೆ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ಹೇಳಬೇಕು,'ಎಂದು.

ಹೀಗೆ ಪಾಂಡವರು ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಗೋಳಿಡುತ್ತಿರಲು ಕರ್ಣನು ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ-

'ಸುಂದರಿ! ನಿನಗೆ ಇನ್ನು ಪತಿಗಳಿಲ್ಲ. ದುರ್ಯೋಧನನ ಮನೆಗೆ ತೆರಳು.' ಎಂದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳ ಇಂತಹ ಅತ್ಯಂತ ಕೀಳುಮಟ್ಟದ ದುರ್ನಡತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಭೀಮಸೇನ ಸಿಡಿದೆದ್ದು ನಿಂತ. 'ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪರಿವಾರಸಮೇತನಾಗಿ ನನ್ನ ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿದು ಹೊಸಕಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ.' ಎಂದು

Rarest Archiver

ಗುಡುಗಿದ. ಸಮಗ್ರ ಸಭೆ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ದುರ್ಯೋಧನನು ಭೀಮಸೇನನು ನೋಡುವಂತೆ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ತನ್ನ ತೊಡೆಯನ್ನು ತೋರಿದ. ಭೀಮನು ಆ ತೊಡೆಗಳನ್ನು ಗದೆಯಿಂದ ಸೀಳುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈದ. ಪುನಃ ನೀಚನಾದ ದುರ್ಯೋಧನನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ ಪಣವಾಗಿಟ್ಟು ಆಡಿ ಎಂದು ಛೇಡಿಸಿದ. ಇದನ್ನು ಸಹಿಸದ ಭೀಮ 'ನಿನ್ನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕೆಡವಿ ತಲೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತುಳಿಯುವೆ' ಎಂದು ದೃಢಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮತಿಭ್ರಷ್ಟನಾದ ನೀಚ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರನು ದುಶ್ಶಾಸನಿಗೆ ಪಾಂಡವರ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸೆಳೆ ಎಂದ. ಪಾಂಡವರೆಲ್ಲರೂ ಕೌರವರ ಅಸಭ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲು ಸ್ವತಃ ತಾವಾಗಿಯೆ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನ ಧರಿಸಿ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಆದರೆ ಇಷ್ಟೇ ನೀಚಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ತುಷ್ಟರಾಗದ ದುಷ್ಟರು ಪತಿವ್ರತಾಪರಾಯಣಳಾದ ದ್ರೌಪದಿಯ ಮಾನಾಪಹರಣವೆಂಬ ನೀಚಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದರು. ದುಶ್ಶಾಸನನ ನೀಚ ಕುಕೃತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಾಗದ ಭೀಮ ಅವನ ಎದೆ ಬಗೆದು ರಕ್ತಪಾನಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈದ. ದ್ರೌಪದಿಯಾದರೂ ಬೇರೆ ದಾರಿಕಾಣದೆ ಸದಾ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ 'ಹೇ ಕೃಷ್ಣ! ದ್ವಾರಕಾವಾಸಿನ್! ಎಲ್ಲಿರುವೆ ? ಹೇ ಯಾದವನಂದನ! ಕೌರವರು ನನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರುವದನ್ನರಿಯೆಯಾ ? ಹೇ ಪ್ರಭೋ ! ರಮಾನಾಥ ! ಗೋಕುಲ ಪಾಲಕ! ದುಃಖನಾಶಕ ! ಕೌರವರೆಂಬ ದುಷ್ಟಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸು. ಜನಾರ್ದನ! ಕೃಷ್ಣ! ಕೃಷ್ಣ! ಮಹಾಯೋಗಿನ್ ! ಜಗತ್ಪತೇ ! ದುಃಖಿಯಾದ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕಿರುವೆ. ಶರಣಾಗತ ವತ್ಸಲನೆ! ಕಾಪಾಡು! ಗೋವಿಂದ !' ಎಂದು ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಇಟ್ಟಳು.

ದ್ರೌಪದಿಯ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನನಾದ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ದಯೆಯಿಂದ ಉದಿಸಿ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯ ನವಿರಾದ ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದ ವಸನಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ವ್ಯಸನವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದ. ದುಶ್ಶಾಸನನು ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಸೆಳೆದು ಅವುಗಳ ಕೊನೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಸೋತು ಮೈ ಬೆವೆತುಕೊಂಡು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದ. ದ್ರೌಪದಿಯು ಹರಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಪರಿ, ಹರಿಯು ದ್ರೌಪದಿಯ ಮಾನವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದ ಪರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಸಭಾಸದರು ಬೆರಗಾದರು.

Rarest Archiver

ಸಜ್ಜನರೇ ! ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಬಂದ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯು ನಮಗೆಂದೂ ಬಹುಷಃ ಬಾರದು. ಆದರೂ ಹರಿನಾಮಘೋಷ ನಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಾರದು. ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ನೆರೆದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಬಲೆಗೆ ಸಬಲರ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯದಿದ್ದಾಗಲೂ ಶರಣಾಗತಿಯ ಪರಿಯನ್ನರಿತ ದ್ರೌಪದಿಯು ಹರಿಯನ್ನೊಲಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಾನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಇದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಮಾನಾಭಿಮಾನಗಳ ಸಂರಕ್ಷಕರಾದವರು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನ ಹೊರತು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪರದೇವನೊಬ್ಬನೇ ಬಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ದ್ರೌಪದಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದರಿತು ಸ್ತುತಿಸಿದಲ್ಲಿ ಸೊಲ್ಲ ಲಾಲಿಸಿ ಹರಿಯೊಬ್ಬನೆ ಪೊರೆಯಬಲ್ಲ. ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೀರಲ್ಲ ?

೧೩. ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಯಿಂದಲೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆ

ಧೂರ್ತ ದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳೆನ್ನಲ್ಲ ಸಂಹರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ದುಃಖಿತರಾದ ಪಾಂಡವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು. ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಧರ್ಮದ ಸುಪರ್ದಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಧಾಭಿಷಿಕ್ತನನ್ನಾಗಿಸಿ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಹೊರಡಲನುವಾದನು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ರಥವನ್ನೇರಿ ಹೊರಡಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ 'ಕೃಷ್ಣ ! ಕೃಷ್ಣ!' ಎಂಬ ಆರ್ತನಾದ ಕೇಳಿಬಂತು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಅತ್ತ ಚಿತ್ತೈಸಿದ. ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಸಹಧರ್ಮಿಣಿಯಾದ ಉತ್ತರಾದೇವಿ ಭಯದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಎದುರಾಗಿ ಓಡಿಬಂದಳು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿ ಆರ್ತಳಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಾಳೆ -

'ಮಹಾಯೋಗಿಯಾದ ದೇವದೇವೋತ್ತಮನಾದ ಜಗದ್ರಕ್ಷಕನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ! ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ಕಾಯ್ದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅಲುಗಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವು ನನ್ನ ಗರ್ಭವನ್ನೇ ಗುರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪಾಂಡವರ ವಂಶಾಂಕುರವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸು. ಈ ಅಸ್ತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ದಹಿಸಲಿ. ಆದರೆ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಗರ್ಭ ಅಳಿಯದಿರಲಿ.' 'ಕಾಮಂ ದಹತು ಮಾಂ ನಾಥ ಮಾ ಮೇ ಗರ್ಭೋ ನಿಪಾತ್ಯತಾಮ್' ಎಂದು.

Rarest Archiver

ಉತ್ತರೆಯ ಗರ್ಭಕ್ಕೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪಾಂಡವರ ಮೇಲಿನ ಹಗೆತನದಿಂದ ದುರ್ಯೋಧನನ ದುರ್ನೀತಿಗೆ ವಶನಾಗಿ ಸಮಗ್ರ ಪಾಂಡವಸಂತತಿಯ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗೆ ಪಣ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. 'ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ! ನಿನ್ನ ಹೊರತಾಗಿ ರಕ್ಷಕರು ಅನ್ಯರಿಲ್ಲವೆಂದು'ಗೋಳಿಟ್ಟಳು. ಗರ್ಭಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆಪತ್ತನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ದುರ್ನಡತೆಯನ್ನು ಕಂಡ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿ ಹೇಳಿದ. ಅವನು ಕೇಳದಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ಸಾತ್ವಿಕ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಗರ್ಭರಕ್ಷಣೆಯ ಪಣ ತೊಡುತ್ತಾನೆ -

'ಪಶ್ಯ ಮೇ ದುರ್ಮತೇ ವೀರ್ಯಂ ಯತ್ತೇ ಶಕ್ಯಂ ಕುರುಷ್ವ ತತ್ ।
ಉಜ್ಜೀವಯಾಮ್ಯಹಂ ರಾಜನ್ ಯತತಃ ಶಕ್ತಿತೋಽಪಿ ತೇ ॥

'ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ! ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋಚಿದ್ದನ್ನು ಆಚರಿಸು. ನಿನ್ನ ನೀಚ ಕುಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯುವ ಅದಟು ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಶಿಶು ಮೃತವಾದರೂ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ನನಗೆ ಪ್ರಾಣಾವಾಹನೆ ಮಾಡಲು ತಿಳಿದಿದೆ' ಎಂದು ರಕ್ಷಣೆಯ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟು ದ್ವಾರಕೆಯ ಕಡೆ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಉತ್ತರೆಯ ಗರ್ಭದೊಳಗೆ ಒಂದು ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಗರ್ಭದ ಸುತ್ತಲೂ ಸುಡಲು ಹವಣಿಸುವ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಗದಾಪಾಣಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗರ್ಭ ಬೆಳೆದು ಉತ್ತರೆಯು ಕೂಸನ್ನು ಹೆತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಸು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ ತಗುಲಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಉತ್ತರೆಯ ಆರ್ತನಾದ ತಾರಕಕ್ಕೇರಿದಾಗ ದ್ವಾರಕಾಧೀಶ ಅಲ್ಲಿಗಾಗಮಿಸಿದ. ಜಡವಾದ ಶಿಶುವಿನ ನಡುವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೈಸವರಿದ. ತತ್‌ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮೃತಶಿಶುವಿನಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯದ ಆವಾಹನೆಯಾಯಿತು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಉತ್ತರೆ-ಕುಂತಿ-ಪಾಂಡವಾದಿಗಳಿಗೆ ಹರಿಕರುಣೆಗೆ ಏನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಪಾಂಡವರ ಸಮಗ್ರ ಜೀವನದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ. ಎಲ್ಲರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವ ಭಕ್ತರ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರುತ್ತಾನೆ.

Rarest Archiver

ಇಂದು ನಾವೂ ಇದ್ದೇವೆ. ಧಾರ್ಮಿಕರಾದ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವಂತನು ಅನೇಕ ವಿಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಬ್ಧಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಆಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟ ನಾವು ಭಗವಂತನನ್ನೇ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. 'ನಾವು ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ದೇವರ ಪೂಜೆ, ದಾನ, ಧರ್ಮ ವತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೂ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ದುಃಖ ಮಾತ್ರ. ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಧರ್ಮಾಚರಣೆ ಬೇಡವೆ ಬೇಡ. 'ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪಿಸುವವರು ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸಲ್ಲದು. ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಬಂದಷ್ಟೂ ಭಗವಂತನ ಪಾದವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಹರಿಕೊಟ್ಟ ಕಷ್ಟ ನಮ್ಮ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಒಬ್ಬ ಶಿಲ್ಪಿ ಸುಂದರವಾದ ಮೂರ್ತಿಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡಬಯಸಿದಾಗ ಸಾವಿರಾರು ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ ತೀರುತ್ತಾನೆ. ಹೊಡೆಯುವಾಗ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಕಾರ ಕಾಣಿಸ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಶಿಲ್ಪಿ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೊಡೆತವೂ, ಮೂರ್ತಿಯು ಸುಂದರವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರ್ಯವಸಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ರೂಪಹೀನರಾದ ನಮಗೆ ರೂಪಕೊಡುವ ಶಿಲ್ಪಿ ಭಗವಂತನೆಂಬ ಅರಿವು ಬೇಕು. 'ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಉಪಾಸೀತ' ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಹರಿಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೂ ಪ್ರತಿಮೆಯಂತೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ಮಗುವಿಗೆ ತಾಯಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಮಗು ತಾಯಿಯ ಸೆರಗನ್ನೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತದೆ. ನಾವೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳಂತಿದ್ದೇವೆ. ತಾಯಿ ಹೃದಯದ ಭಗವಂತ ಪೆಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವನ ಪಾದವನ್ನೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ನಾವೂ ಅಳಬೇಕು. ಶರಣಾಗತರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪೊರೆಯದೆ ಬಿಡನು. ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿತನ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೧೪. ಹರಿಕರುಣೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಕಪಿಸೇನೆ

ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆಗಾಗಿ ಲಂಕೆಗೆ ಕಪಿಸೇನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಾಗಿದ. ರಾಮ-ರಾವಣರ ಘೋರಯುದ್ಧ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ರಾವಣನ ಪ್ರಬಲಸೇನೆ ಕಪಿಗಳ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ನಡೆಸಿತು. ಇಂದ್ರಜಿತನು ಅತಿ ಘೋರವಾದ ನಾಗಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ. ಸಮಗ್ರವಾನರ ಸೈನ್ಯವೇ ತತ್ತರಿಸಿ ಮೃತವಾಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮ-ಹನುಮಂತ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಸೇನೆಯು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದಾಗ ಗರುಡದೇವನು

Rarest Archive

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದ. ತನ್ನ ಚಿತ್ರವರ್ಣದ ಸುಂದರರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಅಮೃತಕಣಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾನರ ಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಿ ಬದುಕಿಸಿದನು. ಗರುಡನ ರೆಕ್ಕೆಯ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಘೋರವಾದ ನಾಗಗಣಗಳೇ ಭಸ್ಮವಾದವು. ಪುನಃ ಕಪಿಸೇನೆಯು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧವಾಯಿತು. ಗರುಡದೇವನು ಶ್ರೀರಾಮನ ಪಾದಸೇವೆ ಇದೆಂದು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ತೆರಳಿದನು.

ನಂತರ ಇಂದ್ರಜಿತನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ನಾಗಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ವಾನರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನು ಜಾಂಬವಂತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಯೋಜನದಷ್ಟು ದೂರವಿರುವ ಗಂಧಮಾದನ ಗಿರಿಯನ್ನು ಲಂಕೆಗೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ತಂದನು. ಸಂಜೀವಿನಿ ಔಷಧಿಗಳಿಂದ ಕಪಿಸೇನೆಯನ್ನು ಬದುಕಿಸುವ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀರಾಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದನು.

ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸುಮ್ಮನಿರದ ಇಂದ್ರಜಿತ್ತು ಮೂರನೇ ಬಾರಿ ನಾಗಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ರಾಮಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಆವಾಗ ಶ್ರೀರಾಮನೇ ಇಂದ್ರಜಿತ್ತನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದ. ರಾಮನ ಅಮಿತಪರಾಕ್ರಮದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಇಂದ್ರಜಿತ್ತು ಹೆದರಿ ಓಡಿಹೋದನು. ಹಿಂದೆರಡು ಬಾರಿ 'ಗರುಡ, ಹನುಮಂತರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿ' ಎಂದು ಮೌನವಹಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮ ಮೂರನೇ ಬಾರಿ ನಾಶವಾದ ಕಪಿಸೇನೆಯನ್ನು ಬದುಕಿಸಲು ತಾನೇ ಮುಂದಾದನು.

ಮೃತಕೋಪಮಮಾಲೋಕ್ಯ ಸ್ವಸೈನ್ಯಂ ಕರುಣಾಕರಃ ।
ಜ್ಞಾನಾಸ್ತ್ರೇಣ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಃ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಾದಬೂಬುಧತ್ ॥
- ಸಂಗ್ರಹ ರಾಮಾಯಣ ೭/೧೧

ಕರುಣಾಸಾಗರನೂ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನೂ ಆದ ಶ್ರೀರಾಮನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಮೃತಪ್ರಾಯವಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಅಮೃತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜ್ಞಾನಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಸೀತಾನ್ವೇಷಣೆಗಾಗಿ ಸೇವೆಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಬಂದ ಕಪಿಗಳನ್ನು ಪೊರೆದ. ಹರಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಉಪಸತ್ತಿಮಾಡಿದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪೊರೆಯದಿರುವನೇ ?

೧೫. ದೈತ್ಯಬಾಲಕ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಸಾಕ್ಷಿ

ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ವಿಚಾರವಿನಿಮಯವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡದ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಹರಿಭಕ್ತನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಹಿತಚಿಂತಕನೇ

Rarest Archiver

ಆಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದನೂ 'ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಶ್ರೇಷ್ಠಪುರುಷ' ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ. ಆದರೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಎಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ತೊರೆದು ಹರಿಪಾರಮ್ಯವನ್ನು ಬಿಡಲು ಸಿದ್ಧನಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಘರ್ಷಣೆಯೇ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ವೈರಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು. ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ. ಒಪ್ಪದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಗನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲೂ ಸಿದ್ಧನಾದ. ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಹರಿಯ ಒಲುಮೆಯಿಂದಲೇ ಅಪ್ಪನ ದುರ್ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾದ.

ತನ್ನ ಪಾರಮ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ತಳ್ಳಿದ. ಅಗ್ನಿಗೆ ಹಾಕಿದ, ವಿಷವುಣಿಸಿದ, ವಾಮಾಚರ ಮಾಡಿಸಿದ, ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಎಸೆದ. ಈ ಎಲ್ಲ ದುರ್ಭರ ಆಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಹ್ಲಾದ ತನ್ನ ಸಾತ್ವಿಕಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೇ ಗೆದ್ದ. ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಿದ ತಂದೆಯೇ ಬಳಲಿದ.

ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಅತಿಯಾದ ಹರಿಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಹಿಸಲಾರದ ತಂದೆ ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ತಾನೇ ಮುಂದಾದ. 'ನಿನ್ನ ದೇವನೆಲ್ಲಿ?' ಪ್ರಹ್ಲಾದನು 'ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ' ಎಂದ. ಅರಮನೆಯ ಕಂಭವನ್ನು ತೋರಿ 'ಇದರಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಯೇ?' ಎಂದ. ಪ್ರಹ್ಲಾದನು 'ಮುಳ್ಳು ಮೊನಯ ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಎಲ್ಲ ಠಾವಿನಲ್ಲಿ ಲಕುಮಿ ವಲ್ಲಭನಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದ. ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ದೈತ್ಯೇಂದ್ರ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಬಡಿದ. ಕೂಡಲೇ ಕಂಬದಿಂದ ನರಸಿಂಹನ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವವಾಯಿತು. ಅಸುರರ ನಾಡಿನ ನಡುವೆ ಹರಿನಾಮ ನುಡಿದ ತರಳ ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಪೊರೆಯಲು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ನರಹರಿಯು ಪ್ರಾದುರ್ಭೂತನಾದ. 'ಸತ್ಯಂ ವಿಧಾತುಂ ನಿಜಭೃತ್ಯಭಾಷಿತಂ' ಭೃತ್ಯನ ಮಾತನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಬಂದ. ಭೃತ್ಯನ ಮಾತನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಲು ಬಿಡದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಭಕ್ತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾನೆಯೇ ? ಬಾಲಕನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನೂ ಕೈಬಿಡದ ಶ್ರೀಹರಿ ಮೇಧಾವಿ ಹರಿಭಕ್ತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾನೆಯೇ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಧ್ವನಿತಾರ್ಥಗಳು ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಸಕಲ ಅಭಯಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನೇ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕಬೇಕು.

೧೬. ಆಚಾರಹೀನನಾಗಿದ್ದ ಅಜಾಮಿಳನು ಸಾಕ್ಷಿ

ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಜದಲ್ಲಿ ಅಜಾಮಿಳನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದ. ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಒಂದು ದಿನ ತಂದೆಯ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸಮಿತ್ತು ದರ್ಭೆಗಳನ್ನು ತರಲು

Rarest Archiver

ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬಳು ದಾಸಿಯನ್ನು ಕಂಡ, ಅವಳ ಮೋಹದ ಬಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ. ತನ್ನ ಸದ್ವರ್ತನೆ, ಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯನದಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬಿಟ್ಟ. ಶೂದ್ರಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾದ. ಸ್ವಧರ್ಮಾಚರಣೆಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಇತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಭೋಗದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ಹರಿಯನ್ನು ಮರೆತ. ಉತ್ತಮ ಬದುಕನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದ್ವಿಜಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಕೃತದೃಶ್ಯದಿಂದ ಕಾಲು ಜಾರಿದ. ದುರಾಚಾರಿಯಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆದ. ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದ. ಬದುಕಿನ ಉತ್ತರಾಯಣದಲ್ಲಿ ಅಜಾಮಿಳನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶವೊಂದು ಒದಗಿತು. ಯಮಭಟರು ದುಸ್ಸಹವಾದ ನರಕಕ್ಕೆ ಸೆಳೆಯ ಬಂದರು. ವಿಕಟರೂಪದ ಯಮಭಟರು ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟವಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಕಂಪಿಸಿದ. ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ಮಗನಾದ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಕೂಗಿದ. ನಾರಾಯಣನ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ತನ್ನ ಮಗ ಹೇತುವಾದ. ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆಯ ಬಲದಿಂದ ವಿಷ್ಣುದೂತರು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾದರು. ಯಮಕಿಂಕರರನ್ನು ತಡೆದರು. ದಿವ್ಯವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಜಾಮಿಳನನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲನುವಾದರು.

ಯಮಭಟರ ಭಯದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟ ಅಜಾಮಿಳನಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ನಾಮ ಅಭಯದ ಊರುಗೋಲಾಯಿತು. ಕಂಡ ದೃಶ್ಯವೂ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು. ಅಜಾಮಿಳನಿಗೆ ದೃಶ್ಯಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಬದುಕಿನ ಸಂಸ್ಕಾರ ಉದ್ಬುದ್ಧವಾಯಿತು. 'ಹರಿ ಒಲುಮೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವುದೇ ಬದುಕಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆ' ಎಂದರಿತು ಹರಿದ್ವಾರದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದ. ಬದುಕಿನ ಸಕಲ ಭಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯ ಹರಿನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆ ಎಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿಕೊಂಡು ಪರಂಧಾಮದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ. ಇವನ ಕಥೆಯನ್ನೇ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದಾಸರು ಹೀಗೆ ಉದ್ಗರಿಸಿದ್ದಾರೆ - 'ಹರಿಯನಾಮಕೆ ಕರಗದ ಪಾಪವು ಧರೆಯೊಳಿಲ್ಲೆಂಬುದು ಖರೆ'ಎಂದು. ಹೀಗೆ ಅಜಾಮಿಳನ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಹರಿನಾಮದ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಭಯದ ಬಂಧದಿಂದ ನಾವೂ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕು.

೧೭. ಹಯಚರಣ ಭಯಹರಣ

'ಸಾಹಚರ್ಯನಿಯಮೋ ವ್ಯಾಪ್ತಿಃ' ಎಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಅಗ್ನಿ-ಧೂಮಗಳ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧದಿಂದ 'ಎಲ್ಲಿ ಹೊಗೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಇದೆ' ಎಂದು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅದರಂತೆ "ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಹರಿಯ ಚರಣವನ್ನು ನಂಬಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಂದ ಭಯಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ". ಈ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕಾಗಿ ಹನುಮಂತ - ವಿಭೀಷಣ - ಧ್ರುವ - ಬಲಿ - ಧರಾ -

Rarest Archiver

ವೇದ - ಮಂದರಗಿರಿ - ರುದ್ರ - ದಕ್ಷ - ದ್ರೌಪದಿ - ಪರೀಕ್ಷಿತ್ - ಕಪಿಸೇನಾ - ಪ್ರಹ್ಲಾದ - ಅಜಾಮಿಳ ಮುಂತಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ರಾಜರು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಯಾರು ಯಾರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಹೃದಯಕಮಲದಿಂದ ಹಯವದನನ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹಯವದನನ ಭವಭಯಭಂಜಕವೂ ಅಭಯಜನಕವೂ ಆದ ದಿವ್ಯ ದಯೆಗೆ ಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ ಮನಃಪಟಲದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಮಕೃಪಾಸಮುದ್ರನಾದ ರಮಾನಾಥನೇ ! ನೀನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಭಕ್ತರ ಭಯಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಕರುಣಾಸಾಗರನಾಗಿರುವಿ'

೧೮. ಆಪ್ತರಾದ ವ್ಯಾಸರಿಂದ ನಿರ್ಣಯವಾದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ

ಕುತರ್ಕಮಾಡುವ ತಾರ್ಕಿಕರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮತರ್ಕ ಹೇಳಿದ ವೇದವ್ಯಾಸರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಉಳಿಯದಿರದೆ ? ವ್ಯಾಸರ ಹೃದಯದಿಂದ ಟಿಸಿಲೊಡೆದ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ 'ಹರಿಪಾದನಂಬಿದವರಿಗೆ ಅಕುತಶ್ಚಿತ್ ಭಯಂ'- ಯಾರಿಂದಲೂ ಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಯಾರು ಹಯವದನನ ಚರಣಾವಲಂಬಿಗಳೋ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಯಾವುದೇ ವಿಧದ ಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದು' ಘೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಎಲ್ಲಿ ಹರಿಪಾದ ಸೇವೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಅಭಯವೂ ಇದೆ' ಎಂಬ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಪರಮಾಪ್ತರಾದ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರೂಪಿ ಶ್ರೀಹರಿಯಿಂದಲೇ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸ್ವತಃ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಆಪ್ತರಾದವರು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಪರಮ ಪ್ರಮಾಣಿಕ. ಹೀಗಿರಲು 'ಹಯಚರಣಂ ಭಯಹರಣಂ' ಎಂಬ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಸರ್ವೋತ್ತಮರಾದ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದ ಬಳಿಕ ನಿರ್ದುಷ್ಟ ಶ್ರೇಷ್ಟವಾದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಎಂಬ ನಿಶ್ಚಯ ಹುಟ್ಟದಿರದೇ! 'ಹಯಚರಣಂ ಭಯಹರಣಂ' ಎಂಬ ಒಂದು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬದುಕಿನ ಸಕಲ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಒಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನ ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಕನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲ.

೧೯. ಋಜುಯೋಗಿ ರಾಜರ ಆಶೀರ್ವಾದ

ಹತ್ತಾರು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಸಾತ್ವಿಕ ಸುಜನರಿಗೆ; ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದಲೂ ಬರುವ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳ ಭಯಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳ ಅಭಯಸ್ತುತಿಯು

Rarest Archives

ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಋಜುಯೋಗಿ ರಾಜರ ಪರಮಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಹೊರಟ ಹತ್ತು ಶ್ಲೋಕಗಳುಳ್ಳ ಅಭಯಸಂಸ್ತವವು ಭಕ್ತರ ಭಯಗಳನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಹರಿಸುವುದು. ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಕೂಡಲೇ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪುರುಷರಾದ ಸರ್ವಜ್ಞಶಿಖಾಮಣಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜತೀರ್ಥ ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮರು ಹಯಗ್ರೀವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ನಮಗೆ ಇಂತಹ ಕೃತಿಯನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದರೂಪವಾಗಿ ನೀಡಿರುವರು. ಇಂತಹ ರಾಜರ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಭಕ್ತರು ಸರ್ವದಾ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಭವಕಾಂತಾರಗಹ್ವರದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯ, ಎಂಬಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶತೀರ್ಥರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೋತ್ತಮತೀರ್ಥರ ದಯೆಯಿಂದ ಅನುವಾದಗೊಂಡ ಈ ಕೃತಿಯು ಶ್ರೀಮದ್ಭಾವೀಸಮೀರವಾದಿರಾಜಗುರ್ವಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀಭಾರತೀರಮಣ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಹಯಗ್ರೀವದೇವರ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿತವಾಯಿತು.

ಹರಿಃ ಪ್ರೀಯತಾಂ

ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ಅಭಯಸಂಸ್ತವಃ

(ಶ್ರೀಹಯಗ್ರೀವದೇವರ ಅಭಯಪ್ರದಾನಸ್ತೋತ್ರ)

೧. ಯಸ್ಮಾನ್ಮಯಿ ದಯಾಲುಸ್ತ್ವಮಾಭಿಮುಖ್ಯಂ ಪುರಾऽಕರೋಃ ।
ತಸ್ಮಾತ್ ಕದಾಪಿ ಕುತ್ರಾಪಿ ಕುತೋऽಪಿ ನ ಭಯಂ ಮಮ ॥

ಅರ್ಥ- (ಓ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಹಯಗ್ರೀವದೇವರೇ!) ಯಸ್ಮಾತ್=ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಯಿ = ನನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದಯಾಲುಃ = ದಯಾಮಯಿಯಾದ ತ್ವಂ = ನೀನು ಪುರಾ = ಹಿಂದೆ ಆಭಿಮುಖ್ಯಂ = ಅಭಿಮುಖತೆಯನ್ನು ಅಕರೋಃ = ಮಾಡಿರುವಿಯೋ ತಸ್ಮಾತ್ = ಆದ್ದರಿಂದ ಕದಾಪಿ = ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕುತ್ರಾಪಿ = ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕುತೋಪಿ = ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿವಸ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಮಮ = ನನಗೆ ಭಯಂ ನ = ಭಯವಿಲ್ಲ.

೨. ತ್ವದ್ದಯಾರ್ದ್ರದೃಶಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯಾ ಲೋಕಪಾಲತಾಮ್ ।
ಅಗಮನ್ ನಿಗಮೋದ್ಧರ್ತಃ ಕ್ವ ದೈನ್ಯಂ ಕ್ವಚ ತೇ ದಯಾ ॥

Rarest Archiver

ಅರ್ಥ - ನಿಗಮೋದ್ಧರ್ತಃ = ಓ ವೇದೋದ್ಧಾರಕನೇ ! ತ್ವದ್ದಯಾರ್ದ್ರದೃಶಾ = ನಿನ್ನ ದಯಾರಸಭರಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೃಷ್ಟಾಃ = ನೋಡಲ್ಪಟ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯಾಃ = ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳು ಲೋಕಪಾಲತಾಂ = ಲೋಕಪಾಲಕಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಗಮನ್ = ಹೊಂದಿದರು. (ಓ ದೇವೋತ್ತಮ!) ಕ್ವ ದೈನ್ಯಂ = ಅತ್ಯಲ್ಪನಾದ ನನ್ನ ದೈನ್ಯವೆಲ್ಲಿ? ತೇ = ಅನಂತಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ ನಿನ್ನ ದಯಾ = ದಯೆಯು ಕ್ವಚ = ಎಲ್ಲಿ ? (ನಿನ್ನ ದಯಾದೃಷ್ಟಿ ಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ.)

೩. ಯಂ ಪಾಸಿ ತ್ವಂ ಕಿಂಪುರುಷೇ ಸೋಽತ್ರ ಸಾಕ್ಷೀ ಕಪೀಶ್ವರಃ ।
ತಥಾ ವಿಭೀಷಣಃ ಸಾಕ್ಷೀ ಸಾಕ್ಷೀ ದಿವಿ ಸಾಕ್ಷೀ ಧ್ರುವೋ ಧ್ರುವಃ ॥

ಅರ್ಥ - ಯಂ - ಯಾವ ಕಪಿವರ ಹನುಮಂತನನ್ನು ತ್ವಂ = ನೀನು ಕಿಂಪುರುಷೇ = ಕಿಂಪುರುಷಖಂಡದಲ್ಲಿ ಪಾಸಿ = ಕಾಪಾಡುವಿಯೋ ಸಃ = ಅಂತಹ ಕಪೀಶ್ವರಃ = ವಾನರೇಶ್ವರ ಹನುಮಂತದೇವರು ಅತ್ರ = ನಿನ್ನ ದಯೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ ದೈನ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷೀ=ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವನು. ತಥಾ = ಹಾಗೆಯೇ ವಿಭೀಷಣಃ = ವಿಭೀಷಣನೂ ಸಾಕ್ಷೀ = ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವನು. ತಥಾ = ಹಾಗೆಯೇ ಧ್ರುವಃ = (ಮೂವತ್ತಾರು ಸಾವಿರವರ್ಷ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ಆಳಿದ ನಂತರ) ಧ್ರುವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ಧ್ರುವಕುಮಾರನು ದಿವಿ = ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷೀ = ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವನು.

೪. ಭುವೋಽಧಸ್ತಾದ್ ಬಲಿಃ ಸಾಕ್ಷೀ ಯದ್ದ್ವಾರ್ಯದ್ಯಾಽಪಿ ವರ್ತಸೇ ।
ಧರಾ ಚ ಸಾಕ್ಷಿಣೀ ಯಾ ಪ್ರಾಗ್ ವರಾಹವಪುಷೋದ್ಧೃತಾ ॥

ಅರ್ಥ - ಯದ್ ದ್ವಾರಿ = ಯಾರ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ಯಾಪಿ - ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ವರ್ತಸೇ = ವಾಮನರೂಪದಿಂದ ನಿಂತಿರುವಿಯೋ (ಅಂಥಹ) ಭುವಃ = ಭೂಮಿಯ ಅಧಸ್ತಾತ್ = ಕೆಳಗಿನ ಪಾತಾಳಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಬಲಿಃ = ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಸಾಕ್ಷೀ = ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವನು. ಯಾ = ಯಾವಾಕೆಯು ಪ್ರಾಕ್ = ಹಿಂದೆ ವರಾಹವಪುಷೋದ್ಧೃತಾ = ವರಾಹರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನಿನ್ನಿಂದ ಉದ್ಧಾರ ಹೊಂದಿದಳೋ (ಅಂಥಹ) ಧರಾ ಚ = ಭೂಮಾತೆಯೂ ಕೂಡ ಸಾಕ್ಷಿಣೀ = ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವಳು.

Rarest Archiver

೫. ವೇದಶ್ಚ ಸಾಕ್ಷೀ ಯದ್ಗ್ರಂಥಂ ಬಿಭರ್ಷಿ ಕರಪಂಕಜೇ ।
ಗಿರಿಶ್ಚ ಮಂದರಃ ಸಾಕ್ಷೀ ದೇವಾಶ್ಚಾಧ್ವನಿ ಚೂರ್ಣಿತಾಃ ॥

ಅರ್ಥ - (ಓ ಹಯಗ್ರೀವ ದೇವರೇ!) ಯದ್ಗ್ರಂಥಂ = ಯಾವ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕರಪಂಕಜೇ = ನಿನ್ನ ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿ ಬಿಭರ್ಷಿ = ಧರಿಸಿರುವಿಯೋ ಅಂಥಹ ವೇದಶ್ಚ = ವೇದವೂ ಸಾಕ್ಷೀ = ಸಾಕ್ಷಿಯು. ಅಧ್ವನಿ = (ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರಮಥನಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಗಿರಿಯನ್ನು ತರುವಾಗ) ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಾಶ್ಚ = (ಮಹಾಭಾರವುಳ್ಳ ಗಿರಿಯು ಮೈಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು) ದೇವತೆಗಳು ಚೂರ್ಣಿತಾಃ = ಪುಡಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೋ ಮಂದರಗಿರಿಶ್ಚ = ಅಂಥಹ ಮಂದರಗಿರಿಯೂ ಸಾಕ್ಷೀ = ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

೬. ಭವಃ ಸಾಕ್ಷೀ ಭಸ್ಮದೈತ್ಯಭಸ್ಮೀಕರಣವಿಕ್ರಮ ।
ದಕ್ಷಃ ಸಾಕ್ಷೀ ರಕ್ಷಿತೋ ಯಸ್ತ್ವಯಾ ದೇವರ್ಷಿಸಂಸದಿ ॥

ಅರ್ಥ - ಭಸ್ಮದೈತ್ಯಭಸ್ಮೀಕರಣವಿಕ್ರಮ = (ಯಾವ ಭಸ್ಮಾಸುರನಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಭಸ್ಮವಾಗುತ್ತಿದ್ದನೋ ಅಂಥಹ) ಭಸ್ಮಾಸುರನನ್ನು ಭಸ್ಮಗೊಳಿಸಿದ ಅಪರಿಮಿತಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳವನೇ ! (ನಿನ್ನ ಅಭಯದಾನವಿಷಯದಲ್ಲಿ) ಭವಃ = ಆ ಈಶ್ವರನೂ ಸಾಕ್ಷೀ = ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವನು. ಯಃ =ಯಾವನು ದೇವರ್ಷಿಸಂಸದಿ = ದೇವ ಋಷಿಗಳ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತ್ವಯಾ = ನಿನ್ನಿಂದ ರಕ್ಷಿತಃ = ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟನೋ (ಅಂಥಹ) ದಕ್ಷಃ = ದಕ್ಷಪ್ರಜಾಪತಿಯೂ ಸಾಕ್ಷೀ =ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವನು.

೭. ದ್ರೌಪದೀ ಚ ತಥಾ ಸಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಷಯಾಂಬರದಾಯಕ ।
ಸೌಭದ್ರಸ್ಯ ಸುತಃ ಸಾಕ್ಷೀ ಯಂ ದ್ರೌಣ್ಯಸ್ತ್ರಾದಜೀವಯಃ ॥

ಅರ್ಥ - ಅಕ್ಷಯಾಂಬರದಾಯಕ = ದ್ರೌಪದೀದೇವಿಗೆ ಅಕ್ಷಯವಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೀಡಿದವನೇ ! (ನಿನ್ನ ಅಭಯದಾನ ಮಹಿಮೆಗೆ) ದ್ರೌಪದೀ ಚ - ಆ ದ್ರೌಪದೀದೇವಿಯೂ ಸಾಕ್ಷಿಣೀ = ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವಳು. ತಥಾ = ಹಾಗೆಯೇ ಯಂ =ಯಾವನನ್ನು ದ್ರೌಣ್ಯಸ್ತ್ರಾತ್ = ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾಚಾರ್ಯರ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಅಜೀವಯಃ = ನೀನು ಕಾಪಾಡಿದೆಯೋ (ಅಂಥಹ) ಸೌಭದ್ರಸ್ಯ =ಸುತಃ ಸುಭದ್ರಾಪುತ್ರಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಮಗನಾದ ಪರೀಕ್ಷಿತನು ಸಾಕ್ಷೀ= (ನಿನ್ನ ಅಭಯಪ್ರದಾನಕ್ಕೆ) ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವನು.

Rarest Archive

೮. ಸುಧಾದೃಷ್ಟಿಮೃತಾಶೇಷಸ್ವಸೈನ್ಯೋಜ್ಜೀವನೈಕದ ।
ಕಪಿಸೇನಾ ಸಾಕ್ಷಿಣೀ ಸಾ ಪ್ರಹ್ಲಾದಾಜಾಮಿಳಾವಪಿ ॥

ಅರ್ಥ - ಸುಧಾದೃಷ್ಟಿಮೃತಾಶೇಷಸ್ವಸೈನ್ಯೋಜ್ಜೀವನೈಕದ = (ರಾಮಾಯಣ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಬಾರಿ ಇಂದ್ರಜಿತ್ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ನಾಗಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಕಪಿಸೈನ್ಯವೇ ಮೃತವಾದಾಗ) ತನ್ನ ಅಮೃತದೃಷ್ಟಿವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಸಮಸ್ತಕಪಿಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹಭರಿತಜೀವನವನ್ನು ನೀಡಿದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನೇ ! ಕಪಿಸೇನಾ = (ನಿನ್ನ ಅಮೃತಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಬದುಕಿದ) ಆ ಕಪಿಸೇನೆಯೇ (ನಿನ್ನ ಅಭಯದಾನಮಹಿಮೆಗೆ) ಸಾಕ್ಷಿಣೀ = ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಹ್ಲಾದಜಾಮಿಳಾವಪಿ =ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಅಜಾಮಿಳರೂ (ನಿನ್ನ ಅಭಯದಾನಕ್ಕೆ) ಸಾಕ್ಷಿಣೌ = ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವರು.

೯. ಭೂಯೋ ಭೂಯಃ ಸಾಹಚರ್ಯಾದ್ ವ್ಯಾಪ್ತಿರ್ನಿರ್ಣೀಯತೇ ಕಿಲ ।
ಅತಸ್ತ್ವಂ ನಿಯಮೇನಾಸಿ ಭಕ್ತಾನಾಂ ಭಯಭಂಜನಃ ॥

ಅರ್ಥ - ಭೂಯೋಭೂಯಃ = ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಚರ್ಯಾದ್ = (ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರಿಗೆ) ಪರಸ್ಪರ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವಿಕೆ ಇರುವುದರಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಃ = ಅವಿನಾಭಾವಸಂಬಂಧವು (ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಇರಲಾರರು ಎಂಬ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು) ನಿರ್ಣೀಯತೇ ಕಿಲ = ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯಷ್ಟೇ. ಅತಃ = ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಇದ್ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ದಯೆ ಇದ್ದೇ ಇರುವುದೆಂಬ ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತಿ, ಭಗವಂತನ ದಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಅವಿನಾಭಾವಸಂಬಂಧವು ಇರುವುದರಿಂದ ತ್ವಂ = ನೀನು ನಿಯಮೇನ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಇದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ನಿಯಮದಿಂದ (ಅನುಗ್ರಹೋನ್ಮುಖನಾಗಿದ್ದು) ಭಕ್ತಾನಾಂ= ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಯಭಂಜನಃ = ಭಯವಿನಾಶಕನು ಅಸಿ = ಆಗಿರುವಿ ಎಂದು ನಿರ್ಣೀಯತೇ ಕಿಲ = ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯಷ್ಟೇ.

೧೦. ಅಕುತಶ್ಚಿದ್ ಭಯಂ ಪ್ರಾಹ ಯತಸ್ತೇ ಪಾದಸೇವನಮ್ ।
ಸ್ಮೃತಿರ್ಭಾಗವತಾಖ್ಯಾ ತದ್ವ್ಯಾಪ್ತಿರಾಪ್ತೋಕ್ತಿತೋಽಪ್ಯಭೂತ್ ॥

ಅರ್ಥ - ಯತಃ = ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಭಾಗವತಾಖ್ಯಾ = ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತಗ್ರಂಥವೆಂಬ ಸ್ಮೃತಿಃ = ಸ್ಮೃತಿಯೂ ತೇ = ನಿನ್ನ ಪಾದಸೇವನಂ = ಪಾದಸೇವೆಯೆಂಬ ಭಕ್ತಿಭಾವವು (ಯಾರಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ) ಅಕುತಶ್ಚಿದ್ ಭಯಂ

Rarest Archive

=ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ವಸ್ತುವಿನಿಂದಲೂ ಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಾಹ = ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆಪ್ತೋಕ್ತಿತಃ ಅಪಿ = ಪರಮ ಆಪ್ತತಮರಾದ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರೇ (ಜಡಭರಿತ, ಕುಚೇಲ, ಅಕ್ರೂರ, ಉದ್ಧವ ಮುಂತಾದವರ ನಿದರ್ಶನದಿಂದ) ಬಾರಿ ಬಾರಿ ಸಾರಿರುವುದರಿಂದಲೂ ತದ್ ವ್ಯಾಪ್ತಿಃ = ಶ್ರೀಹರಿಪಾದಸೇವನೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಹರಿಕಾರುಣ್ಯ ಇದ್ದೇ ಇರುವುದೆಂಬ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಅಭೂತ್ = ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

೧೧. ದಶದಿಕ್ಷು ಗತಾ ಸದ್ಭ್ಯಃ ಸತಾಂ ಭಯಜಿಹೀರ್ಷಯಾ ।
ದಶಶ್ಲೋಕ್ಯಾ ವಾದಿರಾಜಶ್ಚಕಾರಾಭಯಸಂಸ್ತವಮ್ ॥

ಅರ್ಥ - ದಶದಿಕ್ಷು = ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಗತಾಸದ್ಭ್ಯಃ = ಇರುವ ದುರ್ಜನರಿಂದ ಸತಾಂ = ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಭಯಜಿಹೀರ್ಷಯಾ = ಭಯಪರಿಹರಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ವಾದಿರಾಜಃ = ವಾದಿರಾಜಯತಿಯು ದಶಶ್ಲೋಕ್ಯಾ = ಹತ್ತು ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಅಭಯಸಂಸ್ತವಮ್ = ಅಭಯಪ್ರದಾನ ಮಹಿಮೆಯ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಚಕಾರ = ರಚಿಸಿರುವರು.

॥ ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮವಿರಚಿತಮ್
ಅಭಯಸಂಸ್ತವಮ್ ॥

Rarest Archiver

Rarest Archiver

SHARANAGATI

Rarest Archiver

Sir Krishna's Divine Message

* Give up all a-Vaishnava Dharmas
* Always keep your mind in the Lord
* Be a servant of the Lord
* Dedicate everything to the lord
* Always prostrate to the Lord

SHARANAGATI

Sarvadharmān Parityajya Māmēkam Saraṇam Vraja I

Aham Tvā Sarvapāpēbhyō Mōkshyiṣyāmi Mā Sucaḥ II

(Gī-18-66)

* Give up all a-Vaishnava Dharmas
* Submit only to Me
* I will destroy all your sins
* Don't get distressed by the sufferings in the world

Rarest Archive

Shri Bhavi Sameera Shri Vadiraja Sarvabhoum's

-"ABHAYA SAMASTAVAM"-

Haya Charana - Bhaya Harana

1. 'Submission to His Will is the only way to dismiss distress'

Every one of us imprisoned by various fears of this world. There have been attempts to find a way to get rid of these fears.

We are afraid of so many things in this world - the fear of Natural calamities, the fear of bodily diseases, the fear of mental conflicts. Apart from these, while crossing water-courses, possibility of drowning in dangerous whirlpools, possibilities of an air crash while flying or meeting with an accident while on road or when traveling in a vehicle generate fear in us. Even when we are at home we are scared of robbers breaking in. Ignorance is our fear while attempting studies and when not acquiring knowledge we fear the bondage of mundane existence. We fear Karmalopa (defects) while doing sat-Karma (good deeds) and fear of falling into hell - naraka - while doing dushkarma (bad deeds). We fear death right through our lives. After death, we fear the tortures in mother's womb. In childhood we fear the elders. Later in youth, we fear the effects of Kama (sensual indulgence). When we socialize we fear the company of the wicked. We are always afraid of the ill effects of kaliyuga. Not only this, but dacoits, devils and ghosts also scare us. We fear to close our eyes and sleep in pitch darkness. We fear the brigh light

Rarest Archives

also. The count of fears is endless.

There is no way one can get rid this disease of fears. No one seems to know how to treat this debilitating mental disease. The doctor who treats is even more fearsome, as this witty saying, mocks at him -

वैद्यराज नमस्तुभ्यं यमराज सहोदर ।
यमस्तु हरति प्राणान् वैद्यः प्राणान् धनानि च ।।

Vaidyarāja Namastubhyaṃ Yamarāja Sahōdara I

Yamastu Harati Prāṇān Vaidyaḥ Prāṇān Dhanāni Cha II

'Vaidya Raja! Brother of Yama Raja ! Prostrations to you, Yama Raja is better than you for he takes away only our lives but you not only take away our lives but also our wealth'. The medical profession of today has to fight really hard to disprove this skepticism !

So where should one find a cure for this disease - fear ? How can a person live joyfully with fears haunting him at every step of his life ?

Considering our difficulties, Shrimad Vadiraja Guru Sarvabhouma has composed a stotram called "ABHAYA SAMSTAVA", thus giving us an effective, ready-to- use remedy for our fears. It takes but very little time to recite this holy stuti. This prescription medicine (shloka) has no side effects on the mind, even when taken in over dose. It is enough if we have sincere devotion towards Lord's feet.

This serves as an effective fear-reliever, because the very thought of the Lord for a few seconds banishes all fears

Rarest Archiver

from our minds. God protects us as a loving mother would protect her frightened child. All that is needed is surrender at His feet earnestly in humility, with unshakable faith and complete trust in Lord Shri Hari. This trust and faith in Lord is known as Bhagavata Dharma. When Bhagavata Dharma is nurtured in our daily lives, all fears disappear from our minds in no time.

Imagine a vast, level and plain ground with no vegetation or boulders or any obstruction in general. In this ground, even if we ran at random with or eyes closed, we need not fear getting hurt anywhere. This is just a metaphor. Like the expansive ground, there is our vastly merciful Lord Shri Hari of endless, widespread auspicious qualities. In our lives if we take every step with His smarane (thoughts) then, there will be no need to fear anything. The main cause of fears is the strong attachment towards one's indriyas and body. To get off from these attachments one should keep his mind totally occupied in thoughts of the Lord and thus lead a life free of fear.

There is a verse in Bhagavatam, which reads -

मन्येकुतश्चिद्भयमच्युतस्य पादाम्बुजोपासनमत्र नित्यम्।
उद्विग्नबुद्धेरसदात्मभावाद् विश्वात्मना यत्र निवर्तते भीः ।।

(भा-12-2-33)

Manyē skutascidbhyamacyutasya Pādāmbujōpāsanamatra Nityam I
Udvignabuddhērasadātmabhāvād Visvātmanā Yatra Nivartatē Bhih II

(Bhā - 12-2-33)

Rarest Archiver

Shri Vadirajaru echoes this declaration of a jnani, Kavi of Bhagavata purana, when he states -

यस्मान्मयि दयालुस्त्वं आभिमुख्यं पुराऽकरोः।
तस्मात्कदापि कुत्राऽपि कुतोपि न भयं मम।।

Yasmānmayi Dayālustvaṃ Ābhimukhyaṃ Purā S karōḥ I

Tasmātkadāpi Kutrāpi KutōSpi Na Bhayaṃ Mama II

Dayalu (merciful) Shri Hari is standing before me and protecting me in every way. For this reason, I don't fear at anytime, or in any place or any one in this world.

Aparokshajnani Shri Vadirajaru eternally trusts that Lord Shri Hayagreeva is with him always in every way. As an exception in this ignorance-filled kali kala, Shri Vadirajaru with his vast knowledge (jnana) and ceaseless devotion (Bhakti) has immensely pleased the Lord. Lord Shri Hayagreeva assuming the form of a white horse came to Shri Vadirajaru and resting His front legs on his shoulders accepted the naivedya offered to him. Such is the greatness of sage Shri Vadiraja, and hence his words are undeniably authoritative to us.

A friend in need is Shri Hari indeed [or, in deed!].

Shri Vadirajaru says that Shri Hari is our best friend and the greatest benefactor. He is the bimbarupi resides in out hearts and performs all the tasks. If we did not realize His presence within us, impelling us into activity, Vadirajaru says, it would be similar to a foolish servant who does not recognize the king's concern for him. The Hamsa Guhya Mantra

Rarest Archiver

also describes the friendliness of Shri Hari towards all the jeevatmas.

न यस्य सख्यं पुरुषो वेत्ति सख्युः
सखा वसन् संवसतः पुरेस्मिन् ।
गुणो यथा गुणिनोव्यक्तदृष्टेः
तस्मै महेशाय नमस्करोमि ।। (6-4-24)

Na Yasya Sakhyam Puruso Vetti Sakhyuh

Sakha Vasan Samvasatah PureSsmin I

Guno Yatha Gunino S vyaktadusteh

Tasmai Mahesaya Namaskaromi II (6-4-24)

Paramatma is the sole and independent actor. As God is not perceptible, denying His presence is utter foolishness. To explain his Kartrutva Shakti (power of activity) the state of swapna (dream) that jivatmans experience is a good example. Shri Hari creates all swaapna padarthas (objects 'seen' in dreams) in the dream state and everything occurring in the swapna is true (satya). It is Shri Hari who controls everything happening in the dream, since our iccha shakti (will) is inactive when we are dreaming. Not only in dream but also in our wakeful life, Shri Hari is the only independent impeller of all our activities. With this thought in mind, when a jeeva surrenders at the lotus feet of God, the happiness and the peacefulness that are attained thereby are inexpressibly pleasant.

Sri Krishna in the Bhagavadgita has said the same thing :

Rarest Archiver

सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ।
अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः (गी-18-66)

Sarvadharmān Parityajya Māmekam Saranam Vraja I
Aham Tvā Sarvapāpebhyō Mōksayisyāmi Mā Sucah II
(Gī-18-66)

The most dreadful of all fears is the fear of samsara. The only slution to this is to take shelter under Sri Hari's lotus feet (sharanagati). The only aim of any karma is to focus soul's attention towards Lord Shri Hari. Therefore this is called Pradhana Dharma. All other dharmas are considered only secondary. So Krishna has told us to renounce all other karmas giving importance to only sharanagati dharma. The fruit (Phala) of Karmas has to be renounced and all avaishnava Karma given up. And then, to be free from fears one has to surrender himself to God with true devotion. This is the real message of Lord Krishna's in preaching Bhagavadgita. True devotion makes one a better being.

Shri Madhvacharya has stated -
सर्वोत्तमत्त्वविज्ञानपूर्वं तत्र मनः सदा ।
सर्वाधिकप्रेमयुक्तं सर्वस्यात्र समर्पणम् ।।
अखण्डा त्रिविधा पूजा तद्रत्यैव स्वभावतः ।
रक्षतीत्येव विश्वासस्तवदीयोहमिति स्मृतिः ।
शरणागतिरेषा स्याद्विष्णौ मोक्षफलप्रदा ।

Sarvōttmattvavijnānapūrvam Tatra Manah Sadā I
Sarvādhikapremayuktam Sarvasyātra Samarpanam I
Akhandā Trividhā Pūjā Tadratyaiva Svabhāvatah I
Raksatītyeva Visvāsastadiyō S hamiti Smrūtih I
Saranāgatiresha Syādvisnau Mōksaphalapradā I

Rarest Archiver

Understanding God's supremacy we should love to respect Him more than anything else in this world. We should do all karmas as acts of worship of Him. We should totally surrender ourselves to him. This is called sharanagati. According to Acharya there are three types of pooja in sharangati dharma.

1. The inherent love of God.
2. Trusting firmly that Sri Hari protects me always
3. The belief that I am one of the most liked servents of Shri Hari.

These three convications will lead us to the path of moksha (salvation)

With this sharanagati bhava we will be free from the troubles given by the wicked people. Shri Rajaru has put forth the same opinion in Vaikuntha varnane.

"Ilage itts chendu putaveddu vyomadi
Taleseri odagi immadisi
Polevante vaishnuvaru khalarigalukade Hariya
Balavinda dina dina Hecchuvaru (4-105)

The ball pitched on ground bounces back with twice the speed in air and reaches great heights. In the same way the more a sadhaka falls at God's feet the greater he rises spiriually. Shri Krishna guides us by giving us a four-point programme.

1. Keep your mind in God.
2. Always be my Bhakta
3. Submit everything to me.

Rarest Archive

4. Prostrate only to me.

When this is practiced, there is no doubt in attaining Moksha says Shri Krishna in Bhagavad Gita. He teaches the method of sharanagati (submission for protection) ostensibly to Arjuna but really to the people of the world. He promises to protect us from all the fears of this samsara. That is why Rajaru has said "Kadapi kutrapi kutopi na bhayam mama".

2. The Might of his Sight

Bhagavanta has the power to create by His mere glance the great Brahma and other devatas. Fulfilling our petty prayers then, is no big deal for Him. When His merciful look can liberate and give Moksha Ananda (happiness in the liberated state) to the Brahmadidevats for their great services rendered to Him, we should realize how trivial is our service to the great Lord. But he never ignores even these minuscule services offered to Him with devotion. This highlights his unbound quality of Mercy.

Each one of us commits mistakes all through our lives right from the Garbhavasa (residence in mother's womb) till the last breath. We totally forget that all along Shri Hari stays with us, watching. God never punishes us for all our transgressions done towards him is the embodiment of tolerance. even a withs gets irritated at her child's wrong doings and sometimes punishes the child. But Lord tolerates all out mistakes and keeps protecting us everywhere at all times. We can hence realize that His tolerance is even greater than that of a mother's, Rajaru therefore praises, "Kva dainyam

Rarest Archives

kva cha te daya!"

There is a similar prayer of lord Brahma.

यज्जन्मनः प्रभृति मोहवशं गतेन
नानापराधशतमाचरितं मया ते ।
अंतर्बहिश्च सकलं तव पश्यतोपि
क्षंतुं त्वमर्हसि हरे करुणावशेन ।। जितन्ते स्तोत्रम्

Yajjianmanaḥ Prabhūti Mōhavasaṃ Gatēna
Nānaparādhasatamācaritaṃ Mayā Tē I
Amtarbahisca Sakalam Tava Pasyatō S pi
Kṣantuṃ Tvamarhasi Harē Karuṇāvasēna II

(Jitante Stotram)

Every avayava of Bhagavanta's is an embodiment of compassion towards His bhaktas. His every action is for the benefit of the world. Purushasookta while describing the creation of the Brahmanda extols the mercies of the Lord. Thus knowing the power of His merciful glance Sri Vadirajaru says -

"Tvaddayardra drisha drishtva Brahmadya Lokapalatamagaman"

"Oh! Lord Shri Hari, the Brahmadidevatas attained their exalted positions of Loka Palaka (guardian, lord of the world) just from your glance cast upon them. If this is the power of your mere glance on the Brahmadidevas, there is no doubt in believing that out hardships of samsara will get destroyed in no time by earning your mercy through devotion.

Rarest Archive

Shrimad Anandatirtha Bhagavadpada Acharya has also portrayed Hari's Karunya :

स्मरामि भवसन्तापहानिदामृतसागरम् ।
पूर्णानन्दस्य रामस्य सानुरागावलोकनम् ।। द्वादशस्तोत्रम्

Smarāmi Bhavasantāpahānidāmṛtasāgaram ;
Pūrṇānandasya Rāmasya Sānurāgāvalokanam II
(Dvādasastōtram)

The very thought, that Lord Shri Rama, the abode of auspicious qualities releases one from the dreadful shackles of samsara with his merciful glance, gives me immense pleasure. Further, he writes - "Bhroobhangam parameshthyadi padadaayi Vimuktidam:, meaning :

By a mere quiver of His eyebrows He gives the Brahmadidevatas their respective positions, and liberation.

How great is the glory of merciful God and here we are in this pitiable state ! Shri vadiraja has thereby put a query "Kva dainyam kva cha te daya". Oh! Lord! The ocean of Mercy (daya)! Salvage us from this pitiful state.

This prayer by Brahmadeva resonates -

स त्वं प्रसीद भगवन् कुरु मय्यनाथे
विष्णो कृपां परमकारुणिकः किलत्वम् ।
संसारसागरनिमग्नमनंतदीन -
मुद्धर्तुमर्हसि हरे पुरुषोत्तमोसि ।।

Sa Tvam Prasīda Bhagavan Kuru Mayyanāthē
Visṇō Krupām Paramkārunikaḥ Kilatvam I
Saṁsārasāgaranimagnamanantadīna -

Rarest Archive

Muddhartummarhasi Harē Purusōttamō S si II

Oh ! Lord with great auspicious attributes! Show mercy on this orphan. I am sunk deep in this terrifying ocean of samsara and experiencing all frightful suffering. Oh Shri Purushotthama !" Parama Karunika" [supremely Merciful]. You are the only One who can save me from drowing in this samsara. Hare! Please rescue me !

By now, from the above thoughts one should have strenghened his Bhagavad Bhakti thereby putting an end to his fears. To make it even stronger Vadirajaru gives examples of eminent Hari Bhaktas who were protected by Shri Hari when they faced danger and hence were in fear. Before handing over even our small possession for safekeeping to someone, we think it over enormously. So if we have to handover our precious life to God, we will surely want guaranteed happiness. Keeping this in mind Vadirajaru introduces various Bhaktas who were witnesses to Lord's mercy and who even today live a life of unceasing pleasure.

3. Hanumanta - the first and the foremost witness

The prime Lord of our Nation is Lord Shri Rama. Shri Rama showered mercy on and showed compassion to all subjects. be they rich, or poor, or the ones happy or those miserable and distraught ones. Not only towards His subjects, but also to the animals and birds, which sincerely served Him, He was compassionate. His mercies were not confined to this. He took all His bhaktas, the animals, insects and even smaller creatures to Moksha. We can find

Rarest Archiver

no ruler today who can truthfully claim that he can save his subjects and of ensuring their undiminished and unceasing happiness. There is no one equaling Lord Rama in possession of qualities, particularly Mercy.

Shri Rama encouraged the friendship of even the sub-human apes if only because they had true devotion to His lotus feet. Shri Rama accepts anyone who has Bhakti towards Him. He does not discriminate whether the bhakta is a Devata or a Daitya or whether he is a man or a monkey. All He consider is the intensity of Bhakti inside one's heart and never takes into account the outer appearance. Shrimad Bhagavata also says how Shri Rama out of unbounded compassion took along all animals, insects and even smaller creatures to Moksha.

न जन्म मानं महतो न सौभगं
न वाङ् न बुद्धिर्नाकृतिस्तोषहेतुः ।
तैर्यद्विसृष्टानपि नो वनौकसः
चकार सख्ये च स लक्ष्मणाग्रजः - (5-19-7)

Na Janma Mānam Mahatō Na Saubhagam
Na Vān Na Buddhirānkrtistōsahōtuh I
Tairyadvisrstānapi Nō Vanaukasah
Cakāra Sakhyē Ca Sa Lakshmanāgrajah ; - (5-19-7)

Every ruler has to kep Rama as the role model in ruling his kingdom. Shri Rama's mercy is not confined only to that age but even today. He showers His mercy on His Ekanta Bhakta - Shri Hanuman - in the Kimpurusha-Varsha [Land

Rarest Archive

of Kimpurhsas]. It is said that even the hard rocks in the Kimpurusha Varsha melt down in the intensity of Hanumanta's Bhakti towards Rama. With unflinching devotion to Lord Shri Rama he sings praising the Lord. Hanumantha is the one who even today remains as a Pratyaksha sakshi (witness with transcendentally direct vision) demonstrating how a Haribhakta can enjoy eternal happiness under His lotus feet.

Our body is like the Kimpurusha-varsha and Hanumanta with Rama resides in us. This kind of thinking or anusadana will drive away all our fears, rather even the very thought of it.

4. Vibheeshana is a Witness

Vibheshana was a brother of Ravana, the then emperor of Lanka Patna. He condemned Ravana's evil actions especially his lustful behaviour towards Sita Devi. For protesting against Ravana's unjust actions he was expelled from the kingdom. Because he spoke the bitter truth he found himself in a helpless state. He supplicated to Lord Rama who has mercy even for his enemies, Vibheeshana prostrated to Rama and said, "I am your servant from today". At this the kapis - Neela, Angada, Sugreeva, Tara - and Jambavanta showed their disagreement to Rama's view of accepting Vibheeshana into their side. They said, "One who has come from the enemy's camp is an enemy to us ; he cannot be accepted". Ignoring all these talks Rama asked the opinion of his Ekanta-bhakta Hanumanta. Hanumanta

Rarest Archiver

knowing Rama's intentions spoke with the same broadmindedness as Shri Rama's -

ग्राह्यः स एष नितरां शरणं प्रपन्नः
भक्तश्च रामपदयोर्विनशिष्णुरक्षो ।
विज्ञान्यराज्यमुपभोक्तुमिहाभियातः ।।

Grahyah Sa Esa Nitaram Saranam Prapannah
Bhaktasca Ramapadyaorvinasisnurakso I
Vijnayarajyamupabhoktumihabhiyatah II

"Swamin ! Vibheeshana's surrender is sincere and he is definitely acceptable. He has immense bhakti towards you. He knows that Ravana who stands against you will soon be destroyed and therefore has come here. So you can accept him." As soon as Hanumanta said so, He readily accepted Vibheeshana.

सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते ।
अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद् व्रतं मम ।।

Sakrdeva Prapannaya Tavasmiti Ca Yacate I
Abhayam Sarvabhutebhyo Dadamyetad Vratam Mama I

He says, 'this is my Saarva Kaalika Vrata. (eternal resolve). I will always accept the one who truly prostrates at my lotus feet and surrenders to me with devotion. as my dear and close Bhakta'.

Attesting to this declaration of friendship of Shri Rama, Vibheeshana stands as a witness in front of us even today. He rules the great Lanka Patna with the blessings of Lord

Rarest Archive

Rama. Ravana and Asuras who opposed Lord Rama (Hari Dveshis) were destroyed and they descended to hell.

With Shri Rama's Nitya Pratijna' - ' eternal vow' - that He will protect any one who surrenders to him, we need not fear anything. It is enough if we surrender to him. Even though we see dangers all around, we can live in peace from seeing His eminent Bhakats, Hanumanta and Vibheeshana deriving pleasure by serving the Lord.

5. Divi, Dhruva Sakshi

King Utthanapada had two wives, Suruchi and Suneeti. Utthanapada was enamoured by Suruchi's sweet talk and ignored Suneeti's virtuous advice. Suruchi had son named Uttama and Suneeti, a son named Dhruva.

One day Uttama climbed onto and sat on his father's lap. Utthanapada spoke to Uttama lovingly. Seeing this, Dhruva also wanted to sit on his father's lap. But Suruchi stopped him. She rudely told Dhruva that if he wanted a place on his father's lap, he had to go to the forest, do a penance praying to God and be born from her womb. Only then would he be permitted to sit on his father's lap. Dhruva was heart-broken on hearing these harsh words and he went back running to his mother with tears rolling down his cheeks. Suneeti heard what had happened. She did not go to abuse anyone. She gave importance to Hari dhyana and encouraged her son to go to the forest and undertake a deep penance and thereby please the Almighty Lord. She said, 'this would fetch all the welfare for you, my boy."

Rarest Archives

At his mother's words he went into a forest. He received Vasudevamantra upadesha from Narada. After this, he went into a deep and devoted meditation on the Lord Shri Vasudeva. In the forest he had none to care for him, or offer protection nor any royal comforts to live on. All scary wild animals surrounded him. But six-year-old Dhruva was not frightened of any of these things. If not for the Lord Vasudeva who else freed him from these terrifying fears ?

कृताञ्जलिं ब्रह्मयेन कंबुना
पस्पर्श बालं कृपया कपोले

Kṛtāñjaliṃ Brahmamayēna Kambunā
Pasparsa Bālaṃ Kṛpayā Kapōlē

Dhruva was dumbstruck when he saw the Lord standing before him. No sooner did the Lord touch his cheeks with his shanka, than Dhruva started praising the Lord extolling His great qualities. Paramatma granted Dhruva the kingdom, elevated him to the Dhruva Padavi (eternal post) and opened the door of Moksha for him.

We also face such injustice and neglect that (even) Dhruva had experienced. At such times we should, like Dhruva, without losing heart overcome all disappointments by undertaking Hari Dhyana-meditaion on Hari. Mere mortals will let us down sometime or the other, but Hari, our eternal friend will not. Never.

Shri Vadirajaru hence has not only cited the examples of Hanumanta and Vibheeshana in the Bhooloka (earth) but

Rarest Archives

also the example of Dhruva Kumara who as always, is shining even today as the Dhruva-nakshatra (polestar) in Antariksha-loka (sky).

शिवैकशरणाः बाणरावणाद्या क्व ते गताः ।
हर्यैकशरणान् पश्य प्रह्लादध्रुवपूर्वकान् ।।

Sivaikasaranāh Bānarāvanādyāh Kva Tē Gatāh I
Haryaikasaranān Pasya Prahlādadhruvapūrvakān II

Demonical persons like Banasura and Ravanasura who worshipped Hara as the Supreme Lord were destroyed. But those Devas, like Prahlada and Dhruva Kumara, who worshipped Shri Hari as the Supreme Lord exist even today seated in their shining thrones

6. Bali is a witness in the sutala Loka

King Bali performed the great vishvajit yaga with Shukaracharya (the asra guru) officiating. He became so powerful that he won over Indra and other Devas and usurped Swarga loka. The Devatas supplicated to Lord Vishnu and pleaded him to save them.

God manifested in His Vamana Avatar taking 'birth' as a child of Aditi and Kashyapa Rishi, for the benefit of the world. Little Vamana went to the hundredth Vishvajit Yaga of Bali. Seeing his dimunitive form, effulgence and divine features Bali was attracted towards him. He said "Yad Yad Vato! Vanchasi tatra techcha". "Ask whatever you want; it will be granted". Vamana cleverly asked for just three feet measure of Land. Bali Agreed. Vamana soon grew as Trivikrama

Rarest Archives

and measured the two worlds with his foot and asked Bali for the third measure of land. Bali had no other go but to give himself up to God. He surrendered himself to God's feet. This was also precisely what Vamana had wanted. He was very pleased and granted Bali the rule of Sutala-loka (nether world) and even promised the Indra padavi in his next birth. Not limiting His grace to this, God Himself now stands as a watchman at Bali's palace gates. Is it possible for us to explain the extent of mercy God showeres on his Bhaktas with sharanagati bhava ? Dasaru has sung in praise of the merciful Lord thus -

"Hoova taruvava manege hulla taruva
Avvalakumi ramana ivagilla garuva".

King Bali is proof-positive as a witness demonstrating how a Hari-bhakta recovers from fear of ignorance by taking the path of 'Sharanagati'. Even today residing in the sutala loka he continues to offer with gratitude his sincere pujas to Lord, always being conscious of the mercy shown to him.

Thus Vadirajaru says "Yadhvarryadhyapivarthathe"

Shri Hari out of genuine mercy waits on and guards bhakta Bali. So every jeevatma should supplicate to Shri Hari for "ABHAYA PRAPTI" (attainment of state of fearlessness).

7. Dharani Devi is a witness for Hari Karune

In the swayambhuva manvantra, (according to the cosmology of the puranas) the earth which was one lakh yojana in width and seven crores yojana in length, because of its

Rarest Archive

heavy weight sank into the ocean which was seventy crores yojana wide and twenty-five crores yojana in depth. At that time to save the submerged earth (namely Dharanidevi) the Lord incarnated as Shveta-varaha and lifted up the earth. He destroyed the asura Adi Hiranaksha, a son of Brahma who dared to prevent Him from lifting up the earth. This is how Lord Varaha blessed Dharanidevi at the time of danger.

The second time Diti Putra (Diti's son) Hiranyaksha stole the earth and drowned it. Assuming the form of Nila-varaha, the Lord killed the asura by giving him a strong punch on his karnamoola. He thus protected the goddess of earth from the wrath of the menacing asuras. He rescued Dharanidevi twice from catastrophic situations and chased away her fears. The land we live on is witness for God's mercy.

8. Witness of the Apourusheya Veda

The apourusheya veda (scriptures which has no author) in Lord Hayagreeva's hands is a witness for Bhagavad Karunya. In the beginning of creation as asura, also named Hayagreeva captured all the Vedas (meaning the veda abhimani devatas). The abhimani devatas got very frightened and supplicated to the almighty. Shri Hari slayed the asura and brought back the Vedas from him. Shrimad Bhagavata describeds how Hari in His Matsya Avatara saved Vedas by killing Hayagreeva Asura.

मुखतो निसृतान् वेदान् हयग्रीवोन्तिकेहरत्।
ज्ञात्वा तद् दानवेन्द्रस्य हयग्रीवस्य चेष्टितम् ।।
दधार शफरीरुपं भगवान् हरिरीश्वरः ।। (8-24-9)

Rarest Archive

Mukhato Nisrtan Vedan Hayagrivo S ntike S harat I
Jnatva Tad Danavendrasya Hayagrivasay Cestitam II
Dadhara Sapharirupam Bhagavan Haririsvarah II-
(8-24-9)

All glories belong to the merciful Bhagavanta who saves his Bhaktas in fear or dangers.

9. The wintness of the Mandara Giri

The devatas were defeated in a battle against the daityas. When they sought the help of Lord Narayana He motivated them to churn the ocean of milk. They needed a large paddle for churning the milky ocean and chose the Mandaragiri. But lifting and transporting it was not an easy task. Bhagavanta out of mercy lifted the mountain and easily placed it on Garuda's back. As Garuda was transporting it, the devas felt it could not be a great task and wanted to carry the mountain themselves. So God, to teach them a good lesson placed the mountain lightly on them. Unable to withstand the weight, they were crushed. Seeing this, Lord Hari the ocean of mercy, brought them back to life. Keeping this incident in mind Shri Rajaru says -

"Devashchadhavani Choornita:"

If not for Bhagavanta's mercy upon them, would it have been possible for the devas and daityas too, to come back and start churning the ocean with their 'own' power ? When this is the plight of Devatas, imagine where we, petty manujas (men) are placed !

Rarest Archiver

This Mandara Giri is a strong eyewitness of Bhagavanta's Karunya (mercy). Seeing the devatas terrified of losing their lives and positions God had saved them out of great mercy. They attained the amrita (elixir) only with the help of God in each and every step.

To expound the truth that submission to God's feet with devotion is the only means for the dismissal of the fears of samsara, Vadirajaru cites various examples - that of a mountain, a star, scriptures, an animal, a daitya, devatas - who were all recipients of His mercy and also highlighting a manuja's impotence.

Not only this but, Bhagavata says also that the holy dust of Lord's feet is a witness (sakshi) for the Deva's attainment of amrita -

एवं सुरासुरगणाः समदेशकाल -
हेत्वर्थकर्ममतयोपि फले विकल्पाः ।
तत्रामृतं सुरगणाः- फलमञ्जसापुः
यत्पादपंकजरजः श्रयणान्न दैत्याः ।।

Ēvaṃ Surāsuragaṇāḥ Samadēsakāla -
Hetvarthakarmamatayō S pi Phalē Vikalpāḥ I
Tatramṛtaṃ Suragaṇāḥ Phalamānjasāpuḥ
Yatpādapankajarajaḥ Srayaṇānna Daityāḥ II (8-9-28)

During the churning of the milky ocean both devatas and daityas toiled equally hard. But the (fruit) phala of their joint action was enjoyed only by the devatas. It is because only the devatas supplicated with true devotion to the Lord Shri

Rarest Archive

Hari. With their true devotion, bhakti, jnana (spiritual knowledge) and virtuous life they were free from fears and achieved what they wanted. But the Daityas with their evil nature of turning against Hari lost their chance of gaining amrita.

We have a lesson to learn from the foregoing episode recorded in the puranas. The inner virtuous motive of every (deed) karma is important. A karma done out of selfishness expecting the fruit goes as an utter waste. Every karma becomes meaningful only when done with Bhakti. This Bhakti plants the seed of fearlessness in us, which help us attain later on, the Purusharthas of life.

10. Mahadeva stands as a witness

Lord Sri Hari saved Mahadeva (Shiva) from the dangerous Bhasma Daitya. The Bhasmasura episode is a well-knows one. Rudradeva granted a boon to Bhasmasura and found himself in danger. He sought the favour of Hari who he knew was the only one capable of saving him. The Supreme Lord took the Mohini Avatar and tricked Bhasmasura into burning himself by his own ill-gotten powers. Thus, He blessed Mahadeva and rescued him from a danger he had created for himself on his own. The word 'Bhasma Daitya' in this shloka can also be related to the story of Vrukasura.

Vrukasura, a son of Daitya Shakuni did a great pernance hailing Rudra, but secretly desiring to attain Parvati, Rudra's wife. Every day he would give his mamsa (flesh) in sacrifice to Rudradeva. Rudradeva never answered his prayers and one day Vrukasura resorted to cutting of his head to offer it

Rarest Archiver

is an oblation to Rudradeva. At once Rudradeva appeared and granted him a boon. Vrukasura asked that 'Anyone I place by hand upon should be burnt to ashes.' But cunningly in secret he wanted to make his first trial on Rudradeva himself. Rudradeva trembling with fear came running to Lord vishnu. Lord vishnu turned towards Vrukasura and gently told him "Rudradeva himself is powerless and how could he give you powers. You have been fooled ; all your penance is wasted. You can test and seen for yourself.' As soon as he heard this Vrukasura in shock placed his hands on his own head and immediately was burnt to ashes. He became a victim of his own ill-gotten power through treachery. Vrukasura was killed by Hari's mere words of Maya. From the above story Vadirajaru conveys a message to the sajjanas.

भिया धावन्तमीशानं धिया योऽसावपीपलत् ।
श्रीया योसौ वृतोदेवः श्रयास्य चरणाम्बुजम् ।।

Bhiyā Dhāvantamīsānam Dhiyā YōSsāvapīpalat I
Sriyā Yōsau Vṛkōdevaḥ Srayāsya Caraṇāmbujam II

"Shri Hari rescued lord Shiva who was running in fear terrorized by the power of his own words. Shri Hari without any tension and seated at ease with his wife Lakshmi killed the dreadful Bhasma Daitya. So manavas I Why do you goto worship other inefficient deities when Hari, the Almighty is waiting to bless you. 'Shrayasya charnambujam." Get the shelter of the Lord's lotus feet by submitting to Him with pure

Rarest Archiver

devotion.

10. Daksha blessed in the court of Devas and Rishis is a witness

Once Dakshaprajapati entered the court of Brahma Deva. He was very proud that he was a great king and expected everyone to respect him. But Rudra Deva who was in deep meditation on Lord Shri Hari had not noticed his arrival and so did not get up to offer him respect due as father-in-law. Daksha felt that this was a serious insult to him and wanted to disgrace lord Shiva in turn.

So, he performed the great vajapeya yajna and everyone except Rudradeva was invited to this grand function. But Dakshayini, Rudra's wife Parvati, disobeying her husband's orders went to the yajna. She argued that she needed no invitation to visit her own mother's house. But Dakshayini was disregarded at her mother's house. She tolerated this. But she could not tolerate when her husband was also disregarded. Daksha did not give the ahuti (offering in a yagna) meant for Rudra Deva. She was totally disgusted and with the power of her yoga-agni she retired from the body. On learning of this, Rudra sat up in a rage. He created Veerabhadra out of his anger. Veerabhadra along with the chandeesha bhoota gana utterly devastated the yajna shala. Then Shiva himself came and cut off Daksha's head and offered it as yajna ahuti to the Lord Shri Hari. All Devatas prayed in unison to Lord Hari to bring Daksha back to life. God gave Daksha the head of a goat and brought him back

Rarest Archive

alive. Daksha sincerely repented for his misdemeanor and honoured Mahadeva and asked for forgiveness. Lord Narayana with the brightness (Kanti) of Koti surya (crore suns) appeared in the (court) sabha of Daksha where the devas and rishis were assembled. Seeing His great effulgence they all stood up and prostrated to Him at once. Bhagavata describes this as follows -

तत्तेजसा हतरुचः सन्नजिह्वा : ससाध्वसाः
Tattējasā Hatarucaḥ Sannajihvāḥ Sasādhvasāḥ

Lord Narayana the Supreme, blessed Daksha when he humbly prostrated to him with repentance in the sabha of the Devas and Rishis. He once again performed the yajna offering ahuti to all devatas including lord Shiva with due reverence. All devatas being pleased with his deed blessed him with long lasting Dharmabuddhi (virtues). Daksha has proved to be a witness showing how surrendering to God in repentance for past mistakes results in abiding happiness throughout one's life.

12. Draupadi who earned Hari's mercy through Prarthana is a witness

"For a kshatriya to be an example as a follower of Dharma Marga, gambling is strictly prohibited " says Bheemasena. Vidura and others advised Dharmaraja not to play the game of dice (gambling) with the cunning Kauravas, but he ignored them. First he lost all his wealth in gambling and next he even lost his brothers Nakula, Sahadeva, Arjuna and Bhima. At last his only belonging Draupadi was also lost to the

Rarest Archiver

Kauravas.

Wicked Duryodhana ordered his sarathi (driver) Pratikami to bring Draupadi to the court. When the feared sarathi informed Draupadi of this she firmly protested :"Asooryam Pashya: Rajadara :" It is against our practice for a women of the palace to come out of her place." When the sarathi returned with a negative asnwer the evil-minded Duryodhana sent Dusshasana to drag her to the court mercillessly.

At the time Draupadi was about to be forcibly taken away, she was a rajaswala and Eka-Vastra-dhari. In this state Dusshasana entered her room. The evil-blooded Dusshasana clutching her hair pulled her to the court remorselessly, where even his mother Gandhari was seated. Draupadi boldly questioned Bhishma and Drona, as to why they did not react to this unrighteous activity in the court. "They have deceitfully won me through this treacherous game ; why didn't you prevent such things and protest against it ?" [Withholding of righteous indignation amounts to acceptance of injustice.]

ये धर्मं न वदन्तीह न ते वृद्धा इतीरताः ।
अवृद्धमण्डितां नैव सभेत्याहुर्मनीषिणः ॥

Yē Dharmaṃ Na Vadantīha Na Tē Vṛddhā Itīratāḥ
Avṛddhamaṇḍitāṃ Naiva Sabhētyāhurmanīṣiṇaḥ ll

"Those who do not speak out the truth are not jnanis and a court without a jnani is not a court at all. Your victory is equal to the victory of one who kills his enemy who is asleep.

Rarest Archiver

Is it not adharma for telling a pativrata (a women loyal to her husband) to leave her husband and serve another man ? Answer me you reversed people ?", said Draupadi. But Bhishma and the others who were under the bad influence of Kali told her "Ask these questions to your husband "Dhamaraja, who has brought you to this state". But Vidura, a morally upright and virtuous man, condemned these misdeeds and walked out of the sabha in anger. Draupadi was full of distress and felt totally helpless. Seeing her state Bheema criticized his brother's act and said. " The hands which offered Draupadi as a bet should be burnt. Arjuna feared seeing Bheema's rising anger and went near to control him.

वक्तव्यं न तु कर्तव्यं तस्मान्न हि मया कृतम् ।
उत्तमे वचसा शिक्षा मध्यमेऽर्थापहारणम् ।
अधमे देहदण्डश्च तस्माद् वाच्यो युधिष्ठिरः ॥

Vaktavyaṃ Na Tu Kartavyaṃ Tasmānna Hi Mayā Kṛtam I
Uttamē Vacasā Sikṣā MadhyameSrthāpahāraṇam I
Adhamē Dēhadaṇḍasca Tasmād Vācyō Yudhiṣṭhiraḥ II

Fear not Arjuna, these are only words and will not translate into action. When an elderly person commits a mistake he can only be admonished. Understand the subtelety of Dharma. For an uttama the punishment for adharmic action is only admonition (using words). For a madhyama it is taking away his wealth and for an adharma it is physical punishments.

Pandavas stood amidst the court with their head hung

Rarest Archive

down. Karna prompts Draupadi "Oh! My beautiful lady! Now you have no husbands or relatives and you belong to Duryodhana. Come on, walk on to his house. An enraged Bheemasena stood up and thundered. "I will kill all of you by trampling you under my foot." The evil sinner Duryodhana did not stop with this, he even showed this thighs for Draupadi to sit. this infuriated Bhimasena even more and he took an oath saying loudly, " I will tear your thighs to pieces !". Duryodhana poked Bhima further, saying he should offer Krishna as the next bet. Bhimasena could not tolerate his words and roared. " I will throw you to the ground and stamp on your head and put you to death." The wicked son of Dhritarashtra came to take away Pandavas' royal attires, which they themselves threw down and instead wore deer-skin wraps.

Their evil acts did not stop at this ; they proceeded to disrobe the Pativrata Shiromani Draupadi. Bheemasena swore. " I will tear Dusshasana's heart and drink his blood." Draupadi, finding no other way, screamed for Shri Krishna's help in total surrender. "Hey Krishna, Dvarakavasin! Where are you ? Hey Yadunandana! Don't you know I am being tortured by evil Kauravas? Hey Prabho ! Ramaanatha ! Gokula Palaka ! Duhkha Nashaka ! Please save me from drowning in this wicked ocean of Kauravas. Janardana ! Krishna ! Krishna ! Mahayogi ! Jagannatha ! Jagadpate ! I beg you to save me from this sorrowful stage. Sharanagatavatsala, Govinda rescue me," so prayed Draupadi. At once Lord Sri Krishna responded to her prayers

Rarest Archives

by blessing her with inexhaustible lengths of golden saree (Akshaya ambara). Dusshasana pulled on Draupadi's saree and kept on pulling but unable to reach the end of it collapsed on ground exhausted. The people of the court were awestruck seeing a miracle unfolding right in front of their eyes. Thus through Draupadi's devoted prarthanas to Paramatma she was rescued from being dishonored in public.

Oh Sajjanas ! Have we ever experienced such a pitiable state like what Draupadi went through ? Even then we do not do Hari smarane. God has placed us in a favorable environment conducive for doing His service and getting liberated from this miserable samsara. We should always be aware of this and become His humble devotee keeping our mind immersed in thoughts about Him.

Draupadi is a witness showing how when one surrenders one's manas and Abhimana go God, he will surely take the responsibility of protecting his Bhaktas. Keeping this in mind we should make a strong resolution that "I will hold on to Shri Hari's feet at all times, in happiness or in grief."

13. Protection by Shri Hari even in mother's womb

After the evil clan of Duryodhana was destroyed, Sri Krishna went to console the Pandavas. He cleared the doubts of Dharmaraja and justified the Mahabharata war as a dharmic act. As he was about to leave for Dwaraka he heard a cry of distress. It was Uttara Devi, widow of Abhimanyu who has died in the battle. She prayed to Hari

Rarest Archives

"The burning Brahmastra is coming towards me aiming to kill the child in my womb. Let it kill me but not my child, which is the only descendent of Pandava dynasty. Please help me Krishna I "

कामं दहतु मां नाथ मा मे गर्भो निपात्यताम् ॥
Kāmaṃ Dahatu Māṃ Nātha Mā Mē Garbhō Nipātyatām II

Ashwatthama in sheer hatred for the Pandavas and under the evil influence of Kali aimed to kill the child growing in Uttara's womb and thus destroy the Pandava dynasty as he had promised to Duryodhana. Uttara Devi declared that no one else but Krishna could save her baby from Brahmastra and therefore surrendered to God Krishna.

Krishna advised Ashwattama not to do so but he did not take Krishna's words seriously. So, Shri Krishna decided to enter Uttara's womb and guard the growing child.

पश्य मे दुर्मते वीर्यं यत्ते शक्यं कुरूष्व तत् ।
उज्जीवयाम्यहं राजन् यततः शक्तितोऽपि ते ।।
Pasya Mē Durmatē Vīryam Yattē Sakyam Kuruṣva Tat I
Ujjīvayāmyahaṃ Rājan Yatataḥ Saktitōpi Tē II

Shri Krishna declared that He would challenge Ashwatthama, that He would protect the child from Brahmastra and also that He knew even how to bring the child back to life should it get killed. Giving this reassurance to Uttara Devi he went off to Dwaraka.

Assuming another rupa Krishna entered Uttara's womb and as Gadapani He encircled the baby (Parikshit) and pro-

Rarest Archiver

tected it from the Brahmastra, shooting to kill the child. The baby after Garbhavasa was born. As soon as it had come out of the womb the Brahmastra killed it. Uttara Devi once again fell at Krishna's feet. Lord Krishna with His gentle touch full of Grace infused life into the dead baby.

Seeing this Uttara Devi became very happy. She had no words to thank Krishna. The bhakta Pandavas were protected and blassed by krishna at every step. Not only Pandavas but God protects all his Bhaktas in each and every step. It is left to the Bhaktas to understand His mercy.

In our life we experience all kinds of hardships. We offer God poojas, do vratas to please him, give danas to his Bhaktas but we feel that we get only a bundle of sorrows in return. Bhagavanta gives us hardships according to our own destiny. If we involve in Dharmic activites He will reduce suffering as much as we deserve. The more the difficulties the stronger we should hold on to God's feet and the sooner we would attain salvation.

A sculptor makes an idol by hitting hard on the stone. He sculpts the stone to give it a better shape. The same way the sculptor of our life is God. He gives us these stresses and strains in life only to bring out the better form out of us. Accepting the sorrows as Hari Prasada gives us a better form in life.

A child when committing mischief gets punished by the mother but even then it holds on to the mother crying loudly. This example applies to God and His Bhaktas. When a

Rarest Archive

Bhakta experiences sorrows in life he holds on to God's feet even more tightly, cries and submits himself to Him as His child. God in return shows love and mercy on him and protects him in all ways from all fears. This can be understood from Parikshit's example.

14. The Kapisene who were subjected to Hari karunya is a witness

Lord Shri Rama along with the kapisena (army of simian foot-soldiers) entered Lanka Pattana to rescue Sita Devi held captive by Ravanasura. During this battle the monkeys suffered from the ill effects of the astras (missiles) hurled at them by the Ravana sena. Indrajit aimed the strong Nagastra on the kapisena. At once they all fell down unconscious. Every one tumbled down on the ground except for Rama, Lakshmana and Hanumanta. Seeing this Garudadeva entered the scene. By showering amrita from his beautiful wings on the kapisena he brought them back to consciousness. Prostrating before Rama, Garuda said. "This is my seva to you" and departed. That was Garuda's way of service to Lord.

Again, for the second time the kapisena fell in a swoon due to the effect of Nagastra. This time Hanumantha came forward to help. At Jambavanta's prayers he brought the Gandhamadana Parvata, which was 100 Yojana distant. He administered the Sanjeevani Medicine and saved then their comatose state. Thus Hanumanta offered seva to Lord Rama.

Indrajit did not restrict his evil acts. When he shot the

Rarest Archive

Nagastra for the third time, the kapisena collapsed as through dead on their feet. Lord Shri Rama himself came forward to kill Indrajit. Seeing Rama he ran away in terror. Shri Rama out of mercy, by merely glancing at the kapisena brought it back to its senses. He had kept quiet the first two times, only to exhibit the capacility of his Bhaktas, Hanumanta and Garuda but third time, Lord Rama Himself stepped forward to save the monkey troop who had volunteered in His service. Thus we can seen how the kapisena was saved not once but thrice by Lord Rama's grace.

15. Daitya Balaka Prahlada as witness

Prahlada was the young son of Hiranyakashipu. He did not like his father's thoughts of challenging the supremacy of Lord Narayana. Hiranyakashipu out of filial love pampered Prahlada in royal comfort and great luxury. Prahlada also was courteous towards his father addressing him as 'Shreshtha Purusha'. But he never compromised in the matter of Hari Bhakti. This was the cause of hatred developing between the father and the son.

Hiranyakashipu, an egotistical megalomaniac, tried in vain to brainwash his som with his boast. When Prahlada resisted, he got so furious that he was prepared to even kill his own son. Prahalda was not frightened by his threats of tortune. He overcame all dangers, entirely by his devotion to God.

Prahlada who was not ready to accept Hiranayakashipu's claim to supremacy was dropped down

Rarest Archives

from a peak of a mountain ; he was thrown into a burning fire ; was fed with food laced with lethal posion ; was subjected to numerous vamachara krityas (Black magic, casting an evil spell or a curse); and was hurled into the ocean. Prahlada won over all these mortal dangers merely by devoted chanting of Hari's holy names.

Finally Hiranyakashipu himself came forward to kill his son. He burst out angrily and screamed at the Hari Bhakta Prahlada "Where is your God ? Prahalda replied, "He is everywhere." Hiranyakashipu thundered. "Is he present in this pillar." Prahlada gently answered, "Lakshmi-vallabha resides inside and outside of every atom in this word". Disbelieving his words he stroke hard against the pillar. Lord Narayana emerged from the pillar in the form of Ugra-Narashimha with a loud and fearsome roar. The great Lord Narasimha manifested to protect his tender, little Bhakta Prahlada.

सत्यं विधातुं निजभृत्यभाषितम् ॥

Satyaṃ Vidhātuṃ Nijabhaṛtyabhāṣitam ॥

The Lord appeared as Narasimha to render His Bhakta's claim true. He has demonstrated respect for the words of even a little lad in coming to his rescue. Do we then doubt whether God will come to our rescue when we hold on to his feet and pray to him with devotion ? The merciful Lord always waits to save and protect his Bhaktas when they call out for him with true devotion.

16. The Reprobate Ajamila is a witness

Rarest Archives

There lived a Brahmana named Ajamila in Kanya Kubja. He was an Achara Sampanna (one of virtuous conduct). Once when he was in the forest collecting samit (small, dry twigs and branches used as ritual offering into the ceremonial fire in a yajna), he saw an attractive courtesan. Her beauty bewitched him. Ajamila leading a respectable life given to performing his virtuous duties towards God, suddenly falling for the attractions of sensual pleasures can only be due to the influence of the evil Kali.

He married her ignoring the compulsions of his Dharma and karma. Years passed by and he soon had children. One day when Ajamila was resting he experienced an unusual vision in which he saw the servants of yama coming to carry him off to Naraka. Fearing their dreadful looks he called out for his son Narayana. When uttering his son Narayana's name, he was reminded of Lord Shriman Narayana, the Supreme Being. At once the Vishnudootas arrived to fetch him to svarga. Ajamila was saved from falling into hell by uttering just one name of the Lord with a fleeting thought of the Lord. The vision disappeared as suddenly as it had manifested. God wanted to remind Ajamila of his past life and so He has produced such an apisode involving his own death. Ajamila recovered from the evil influence and was reminded that the main aim of his Brahmin life is to please the Lord through dharmic activities. He walked off to Haridwar to do a penance and earn the Lord's mercy. He thus was enabled to walk straight in the path of salvation, though momentarily he had swerved and gone astray. Citing Ajamila's example

Rarest Archives

Dasaru has sung in praise of the Lord, in these words-

"Hariya Namake karagade papavu Dhareyolilembudu kare"

With the spiritual strength gained by Hari-Nama-sankeertane, Ajamila attained his release from the bondage of the fearful samsara by the Lord's grace.

17. Why Fear when Hari Is Near

"Where there is smoke there is fire " is a widely accepted statement of relationship for showing vyapti - universal pervasion or invariable concomitance - in logic. The two i.e. smoke and fire have avinabhava sambandha (they are always associated with each other ; fire is inferred from smoke ; but the converse, namely inferring smoke from fire being true only under certain specific circumstances, is not considered here). Shri Vadirajaryu applies this vyapti to Hari Bhaktas and Hari's mercy. He says that wherever there are Sajjanas devoted to Hari's feet, there we can find ABHAYA (protection from fears) of Lord Hari. Only to elucidate this vyapti Shri Vadirajaru has brought out the illustrations of eminent Hari bhaktas like Hanumanta, Vibeeshana, Dhruva, Bali, Dharani, Vedas, Mandaragiri, Rudra, Daksha, Draupadi. Parikshit, Kapisena, Prahlada and Ajamila.

Whoever unflinchingly worships the lotus feet of Hayavadana with pure devotion, they all will receive Hari's Daya (mercy) which has the capacity to completely destroy the fears of samsara. Lord Ramaanatha's feet are the only

Rarest Archives

secure place for his Bhaktas. God is the only one who is sure to give a positive solution to our fears.

18. The most authentic vyapti told by vyasa : Hayacharana Bhayaharan

For those sajjanas, who even accept the perverse logic of the Tarkikas, the right logic, Brahmatarka,of supreme Lord Vedavyasa, should be acceptable as the most authentic. Shrimad Bhagavata, which has issued directly from the heart of Vedavyasa, says. " For a Hari Bhakta ' Akutashcha Bhayam' - there is no fear from any one. Lord Vedavyasa has loudly proclaimed, "wherever there is service done to Lord Hayagriva's feet, there is Abhaya ." This is the Vyapti told by Lord Vedavyasa. therefore 'Haya Charana Bhaya Harana' is an accepted vyapti of Vedavyasa. The faith in this vyapti "Haya charana - Bhaya Harana " will help a sadhaka attain any purushartha in life.

The Ashirvada of Ruju Yogi Rajaru

For the people who live all over the world, and to give a solution to all their fears, Shri Rajaru has composed these ten shlokas, named Abhaya Samstava. These precious ten shlokas of Abhaya Samstava offer solution to all our fears. Shri vadirajaru has repeatedly emphasized the Sharanagati Dharma (surrender to Lord's feet), which he says is the only solution to our fears. Shri Ruju Yogi Rajaru, a sarvajna shikhamani, invoking the blessing of Hayagreevaroopi Paramatma has granted this shloka ABHAYA SAMSTAVA to

Rarest Archive

all this bhaktas. By reciting this shloka we can receive Divine blessings and thereby find an immediate and lasting solution to all our fears.

In this manner, by the blessings of Shri Vishvesha Tirtharu and with the grace of Shri Vishvottama Tirtharu this English translation of a Kannada interpretation of Abhaya Samstava is dedicated with humble devotion at the feet of Shri Vadirajagurvantargata Shri Bharatiramana Mukhyaprana - antargata Lord Shri Hayagreeva.

SRIKRISHNAPRANAMASTHU

Rarest Archives

Shrimad Vadiraja Guru Krita

ABHAYA SAMSTAVAM

1 यस्मान्मयि दयालुस्त्वमाभिमुख्यं पुराऽकरोः ।
तस्मात् कदाऽपि कुत्रापि कुतोऽपि न भयं मम ॥

Yasmānmayi Dayālustvamābhimukhyaṃ Purāskarōh I
Tasmāt Kadāpi Kutrāpi Kutōpi Na Bhayaṃ, Mama

Meaning

Oh Bhaktavatsala Hayagreevadeva I

Yasmat = for what reason ; Tvam = you ; dayalu =merchiful Lord ; Pura = in the past; Abhimukhyam Akaroh = stood before me ; Mayi = for my (protection); Tasmat = for that reason ; Nabhayam = there is no fear ; mama = for me ; kadapi = at any time ; Kutraapi = at any place ; kutopi = from any one.

2 त्वद्दयार्द्रदृशा दृष्टा ब्रह्माद्या लोकपालताम् ।
अगमन् निगमोद्धर्त क्व दैन्यं क्वच ते दया

Tvadyārdūdūsā Dūṣṭā Brahmādyā Lōkapālatām I
Agaman Nigamōddhartaḥ Kva Dainyaṃ Kvaca Tē Dayā II

Meaning

Nigamoddharta : = Oh! the saviour of Vedas ; Brahmadyaha = The Brahmadi Devatas ; Agaman = attained; Lokapalatam = the high post of loka palakas (guards of the universe) ; Tvad dayardra drisha drishta = who were seen by your merciful sight ; (oh! Supreme lord) Kvadainyam =

Rarest Archives

where are we in this pitiable state and ; Kva cha te daya = Where is your great quality of mercy. (where your merciful glance is present there will be no place for distress).

3 यं पासि त्वं किंपुरूषे सोऽत्र साक्षी कपीश्वरः
तथा विभीषणः साक्षी दिवि साक्षी ध्रुवो ध्रुवः

Yam Pāsi tvam Kimpuruṣē Sostra sākṣī Kapīsvarah
Tathā vibhīṣaṇaḥ Sākṣī Sākṣī Divi Sākṣī Dhruvō Duruvaḥ

Meaning

yam = which; Kapishvars = Hanumanta ; Tvam = you pasi = protect ; kimpurushe = in the kimpurusha varsha ; sa : = that; Kapishwar = monkey king Hanumanta ; Sakshi - is a witness Atra = of, where there is god's mercy there the Bhaktas will not suffer in a petty state; Tatha = the same way; Vibheeshana: = Vibheeshana; sakshi = is also a witness; Tatha = swame way; Dhruva : = Dhruva (after his rule of 36,000 yrs in bhooloka) ; who attained the Dhruva Padavi ; sakshi = is a witness Divi = in the akasha loka.

4 भुवोऽधस्ताद् बलि : साक्षी यद्द्वार्यद्याऽपि वर्तसे
धरा च साक्षिणी या प्राग् वराहवपुषोद्धृता

Bhuvō s dhastāda Balish Sākṣī Yaddvāryadyā s pi Vartasē
Dharā Ca Sānkṣiṇī Yā Prāg Varahavapuṣoddhūtā

Meaning

Bali = the king bali ; Yad dvari = whose doors ; Vartase = you guard as Vamana rupi ; adyapi = even today ; sakshi = is a witness; Bhuva ; = Bhoomi ; Adhastad = in the lower pathala loka ; Prak = in the past ; Ya = on who was ; Varaha vapusho dharita : = saved by your varaha rupa (that) ; Dhara

Rarest Archiver

cha = goddess of earth is also ; Sakshine = is a witness (for your immense mercy).

5 वेदश्च साक्षी यद्ग्रन्थं बिभर्षि करपंकजे ।
गिरश्च मन्दरः साक्षी देवाश्चाध्वनि चूर्णिताः

Vēdasca Sākṣī Yadgranthaṃ Bibharṣi Karapankajē
girisca Mandaraḥ Sākṣī Dēvāscādhvani Cūrṇitāḥ

Meaning

(Oh Lord Hayagreeva) Yadgrantham = which grantha ; Bibharsha = is present (and proteced); karapankaje = in your lotus hand ; Sakshi = is a witness ; Adhvani = on which way (the mountain was brought for churning the milky ocean); devashcha = the devatas ; churnita = where crushed to pieces (when the heavy mountain fell on them) ; Mandara girishcha = (that) Mandara mountain ; Sakshi = is a witness (showing your mercy).

6 भवः साक्षी भस्मदैत्यभस्मीकरणविक्रम
दक्षः साक्षी रक्षितो यस्त्वया देवर्षिसंसदि

Bhavaḥ Sākṣī Bhasmadaityabhasmikarnavīkrama
Dakṣaḥ Sākṣī Rakṣitō Yastvayā Dēvarṣisaṃsadi

Meaning

Bhasmadaitya bhasmi karna Vikrama = Oh Lord Who has the power of burning even the Bhasmadaitya (who had the power to burn even Eshwar), Bhava : = that Eshwar ; Sakshi = is a witness ; Ya: = which person ; Rakshita = was proteced ; Tvaya = by you, devarashi samsadi = in the court of Devas and Rishis (that) ; Daksha : = Daksha Prajapati ; Sakshi = is a witness for your mercy.

Rarest Archive

7 द्रौपदी च तथा साक्षिण्यक्षयाम्बरदायक
सौभद्रस्य सुतः साक्षी यं द्रौण्यस्त्रादजीवयः

Draupadī Ca Tathā Sākṣiṇyakṣayāmbaradāyaka I
Saubhadrasya Sutaḥ sākṣī Yaṃ Drauṇyastrādajīvayaḥ II

Meaning

Akshayambara dayaka = Oh Lord Who protected Draupadi by giving her Akshaya ambara (inexhaustible attire); Draupadi = that Draupadi devi ; Sakshini = is a witness (for your mercy) ; tatha = the same way ; Sowbhadrasya suta = Subhadra's son Abhimanyu's child parikshit ; Sakshi = is a witness (for your Abhaya); yam = who ; Ajivya : = you protected ; Draunyastra = from the Ashwathma's Brahmastra.

8 सुधादृष्टिमृताशेषस्वसैन्योज्जीवनैकद
कपिसेना साक्षिणी सा प्रह्लादाजामिळावपि

Sudhādṛṣṭimṛtāśeṣasvasainyojjī vanaikada
Kapisenā Sākṣiṇī Sa Prahlādājāmiḷāvapi

Meaning

Sudhadrishti mrita sesha svasainyo jeevanaikada =(when for the 3rd time in the battle of Ramayana the kapisena fell unconscious by the effect of Nagastra) Oh Rama! You gave them an energetic recovery ; Kapisena = that kapisene ; Sakshi = is a witness (for your glorious grace) Prahladaajamila = Prahladha and Ajamila ; Sakshina = are also the witness (for your Abhayadana).

Rarest Archive

9 भूयो भूयः साहचर्याद् व्याप्तिर्निर्णीयते किल ।
अतस्त्वं नियमेनासि भक्तानां भयभञ्जनः ।।
Bhūyō Bhūyaḥ Sāhacaryād Vyāptirnirṇīyatē Kila
Ataṣtvaṃ Niyamēnāsi Bhaktānāṃ Bhayabhañjanaḥ

Meaning

Bhooyorbhooya : = At all places at all times : Sahacharyan = (Lakshmi and Narayana) stay always together, Vyapti = so they have Avinabhava sambandha (inseparable association) (this is); Nirnayate kila = approved and accepted ; Ata : = like that there is Avinabhava sambandha between Bhakta's and God's mercy (where your Bhaktas are present there your mercy is present); for this reason ; Tvam = you ; Niyamena = surely ; Bhayabhajana : = will be the destroyer of fears ; Bhaktanam asi = for your Bhaktas (and) Nirnayate kila = this is truly approved

10 अकुतश्चिद् भयं प्राह यतस्ते पादसेवनम् ।
स्मृतिर्भागवताख्या तद्व्याप्तिराप्तोक्तितोऽप्यभूत् ।।
Akutascid Bhayaṃ Prāha Yatastē Pādasevanam
Smūtirbhāgavatākhyā tadvyāptirāptōktitō pyabhūt

Meaning

Yata : = For what reason ; Shri Bhagavatakhya = Sri Bhagavatha ; Smriti = Scripture ; Praha = has told ; The Padasevam = (who has that) Bhakti at your feet ; Akutashcha Bhayam = there is no fear from any one or any thing ; Api = Lord Vedavyasa the greatest authority (quoting examples of Jada Bharata, Kuchela, Akrura, Uddhava in Bhagavata) has repeatedly told Tadvyapti :- the vyapti (where there is

Rarest Archiver

Hari seva there is Hari Krupa) Abhoot = is even more authenticated.

11 दशदिक्षु गतासभ्द्यः सतां भयजिहीर्षया ।
दशश्लोक्या वादिराजश्चकाराभयसंस्तवम् ।।

Dasadikṣu Gatā Sadbhyaḥ Satāṃ Bhayajihīrṣayā
Dasaslōkyā Vādirājascakārābhayasaṃstavam

Meaning

Vadiraja : = Sage Vadiraja ; Bhayajihershaya = with the tought to remove the fears ; Satam = of the Sajjanas ; Gatasatbhyah = From the durjanas ; Dashadikshu = who live in all 10 directions; Chakra = Has composed ; Abhayasamstava = Abhaya-protection giving stotra ; Dashashlokya = containing these precious 10 shlokas.

SRI VADIRAJA GURU SARVABHOUMA VIRACHITAM ABHAYA SAMSTAVAM

II Shri Madhvesharpanamstu II

Rarest Archiver

Rarest Archiver

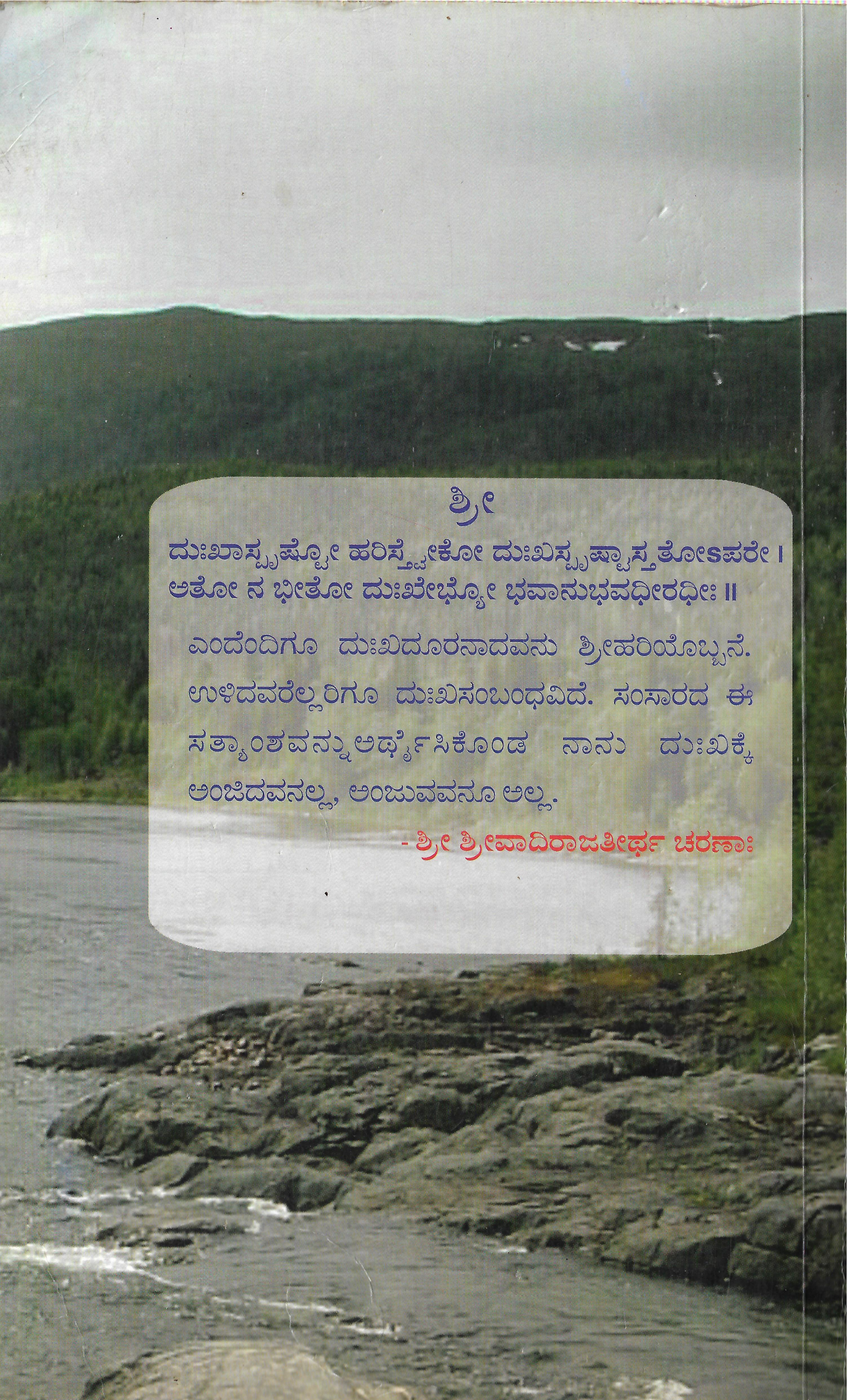

ಶ್ರೀ

ದುಃಖಾಸ್ಪೃಷ್ಟೋ ಹರಿಸ್ತ್ವೇಕೋ ದುಃಖಸ್ಪೃಷ್ಟಾಸ್ತತೋಽಪರೇ ।
ಅತೋ ನ ಭೀತೋ ದುಃಖೇಭ್ಯೋ ಭವಾನುಭವಧೀರಧೀಃ ॥

ಎಂದೆಂದಿಗೂ ದುಃಖದೂರನಾದವನು ಶ್ರೀಹರಿಯೊಬ್ಬನೆ. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ದುಃಖಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಸಂಸಾರದ ಈ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡ ನಾನು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಅಂಜಿದವನಲ್ಲ, ಅಂಜುವವನೂ ಅಲ್ಲ.

- ಶ್ರೀ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜತೀರ್ಥ ಚರಣಾಃ